

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Stanislava Králíka a přísedících Miroslava Jonáka a Zdeňky Loudové v hlavním líčení konaném dne 29. června 2017

t a k t o :

Obžalovaný

Robert B.

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx Praha , s adresou pro účely doručování Praha xxx

je vinen, že

v blíže nezjištěné době od měsíce ledna 2014 do měsíce května 2014 v Praze xxx - v rodinném domě užívaném jeho rodinou opakovaně pohlavně zneužil dceru své družky **poškozenou nezl. M. A. F.**, nar. xxx, se kterou v té době žil ve společné domácnosti, k pohlavnímu styku tak, že v jednom případě při společném koupání ve vaně spolu se svou nezletilou dcerou E. I. B., nar. xxx požadoval po poškozené nezletilé, aby mu „políbila“ penis, na což poškozená vzala penis obžalovaného do úst, aby obžalovaný ucukl a odvětil, že toto od ní nežádal, a dále v dalším případě v blíže nezjištěném časovém odstupu od tohoto jednání nabídl poškozené finanční odměnu za další pokus o felaci, o což se poškozená také

pokusila a odměnu získala, což ale bylo ze strany obžalovaného předčasně ukončeno z důvodu, že mu tento druh uspokojení „nic neřikal“, kdy tohoto jednání se obžalovaný dopustil i přesto, že jako druh matky poškozené nezletilé věděl, že této nebylo dosud 15 let,

t e d y: jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let svěřené jeho doзору, využívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu,

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití dle ust. § 187 odst. 2 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za shora uvedený zločin a za přečin nedovoleného ozbrojování podle ust. § 279 odst. 3 tr. zákoníku z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2016, sp. zn. 56 T 2/2015 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 2. 2017, sp. zn. 2 To 7/2017 za použití ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří /3/ let.**

Podle ust. § 81 odst. 1 tr. zákoníku a ust. § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání pěti /5/ let.**

Podle ust. § 279 odst. 3 tr. zákoníku a ust. § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci, a to:**

1. opakovací pušky kulovnice značky Mannlicher M95, ráže 8x50R, v.č. 8250A, rakousko uherské výroby s hnědým koženým ponosovým řemenem,
2. jednoranové pistole, tzv. sadařky, nezjištěné značky, výrobce a výrobního čísla, cal. .22 Long Rifle, pravděpodobně německé výroby,
3. opakovací pušky malorážky značky Brno Mod. 2, cal. .22 Long Rifle, v.č. 10490, československé výroby s druhově příslušným a funkčním zásobníkem a zaměřovacím dalekohledem,
4. samonabíjecí pistole značky Steyr Solothurn, ráže 6,35 mm Browning, v.č. 105262A, rakouské komerční výroby s druhově příslušným a funkčním zásobníkem,
5. zásahové výbušky typu P1A14 české výroby,

6. 9 nábojů pro těžký kulomet cal. 50 Browning, belgické výroby pro vojenské účely v dělitelném nábojovém pásu,
7. domácky vyrobeného, válcového pětikomorového tlumiče hluku výstřelu o průměru cca 38 mm a délce 227 mm.

Podle ust. § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen nahradit poškozené nezletilé M. A. F., nar. xxx nemajetkovou újmu** ve výši 200 000,- Kč.

Podle ust. § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená A. M. F., nar. xxx **se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění :

Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze podala dne 23. 2. 2015 na obžalovaného Roberta B. pod sp. zn. 1 KZV 125/2014 pod bodem 1. obžalobu pro skutek, že v blíže nezjištěné době od měsíce ledna 2014 do měsíce května 2014 v Praze xxx, v rodinném domě užívaném jeho rodinou opakovaně násilím donutil dceru své družky **poškozenou nezl. M. A. F., nar. xxx**, se kterou v té době žil ve společné domácnosti, k pohlavnímu styku tak, že v jednom případě při společném koupání ve vaně spolu se svou nezletilou dcerou E. I. B., nar. xxx požadoval po poškozené nezletilé, aby mu „políbila“ penis, a když toto odmítla udělat, chytil ji rukou za vlasy a silou přitlačil hlavu poškozené nezletilé ke svému penisu a donutil ji vzít penis do úst a provádět mu felaci až do jeho vyvrcholení, při tom pohyboval hlavou poškozené nezletilé směrem dopředu a zpět, čemuž se poškozená nezletilá bránila odstrkováním obviněného rukama, v dalším případě pod hrozbou fyzického trestu 40 ran páskem dal poškozené nezletilé vybrat, zda strpí tento trest nebo mu provede felaci, za kterou jí nabídl finanční odměnu, a když mu poškozená nezletilá felaci provedla, dal jí částku 500,- Kč, dále v jednom případě v místnosti domu užívané jako tělocvična, ve které byl s poškozenou nezletilou sám, tuto strhnul na cvičební lavici, stáhl jí kalhoty od pyžama a spodní kalhotky, při tom držel poškozenou nezletilou za boky tak, aby se nemohla zvednout, nalehl na ni a snažil se jí zasunout penis do přirození, čemuž se poškozená nezletilá bránila slovně a tak, že se chytila rukama za tyč na závaží u lavice, přitáhla se k ní a tak se obviněnému vysmekla, v posledním případě v obývacím pokoji domu sundal poškozené nezletilé, která seděla na stole, spodní kalhotky a když se pro ně sehnula, zezadu ji chytil za boky, obnažil si přirození, které se snažil zasunout poškozené nezletilé do řitního otvoru, tomu se poškozená nezletilá bránila slovně a tak, že rukou obviněného odstrkovala a snažila se jej nohou kopnout, tohoto jednání se dopustil i přesto, že jako druh matky poškozené nezletilé věděl, že této nebylo dosud 15 let, v němž bylo státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Praze spatřováno spáchání zločinu znásilnění podle ust. § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že prokazatelně došlo k naplnění skutkové podstaty toliko zločinu pohlavního zneužití dle ust. § 187 odst. 2 tr. zákoníku, a to projevem jednání obžalovaného uvedeného ve

výroku tohoto rozsudku, zatímco ostatní dva projevy, tj. pokus o vaginální pohlavní styk a vykonaný anální styk, které jsou soudem chápány jako jeden skutek trvající, se nepodařilo prokázat. Z toho důvodu soud tyto dva projevy nevnímá jako samostatné útoky jednoho pokračujícího skutku, a proto v jejich případě nerozhodl o zproštění obžaloby a tyto z odsuzujícího výroku pouze vypustil.

Obžalovaný Robert B. při hlavním líčení na svoji obhajobu vypověděl, že věci se udály jinak, než jsou popsány v obžalobě a než jak vypovídá poškozená a její matka. Ke své osobě uvedl, že má základní vzdělání, neboť učňovský obor truhlář nedokončil. Obžalovaný skrze své společnosti podniká v obchodu s drahými kovy a speciálními slitinami. Obžalovaný taktéž uvedl, že s matkou poškozené Z. E. F. se seznámil na erotické seznamce. Do té doby udržoval partnerský poměr se ženou, která trpěla agorafobií. Matka poškozené obžalovanému zprvu poskytovala sexuální služby, kdy za tímto účelem docházela i do bytu obžalovaného. Z jejich setkávání brzy vzniklo přátelství. Následně obžalovaný navrhl, zda by s ním nejela na dovolenou, s čímž souhlasila. Po návratu z dovolené následovalo ukončení stávajícího vztahu a ve vztahu k Z. E. F. pak další návrh na společné bydlení. Po vztahu s psychicky nemocnou ženou mu jakákoli jiná žena připadala skvělá, se svědkyní F. si navíc užíval sex. V ten okamžik jí obžalovaný také přestal platit za poskytované sexuální služby. Toto období spadá do roku 2010, kdy také obžalovaný začal podnikat pod do té doby neaktivní společností BEPRA. Společnost měla brzy velké ekonomické výsledky a její obrat se pohyboval mezi 100 – 160 miliony Kč ročně. Obžalovaný začal spolu s matkou poškozené budovat rodinné zázemí – zakoupil nemovitosti – mlýn, statek a přilehlá pole. Jeho vize byla zbudování agrofarmy. Vztah s matkou poškozené trval přibližně 8 let, vzešla z něj společná dcera E. Poslední rok trvání vztahu se však partneři sobě navzájem odcizili. Situaci pak nezlepšila ani skutečnost, že obžalovaný navázal jiný milenecký poměr, což se měla matka poškozené dozvědět. K poškozené obžalovaný vypověděl, že ta jej běžně oslovovala „tati“, není pravdou, že by pro ni byl „strejda“ nebo „Robert“. K části projevů jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu vypověděl, že s dcerou E. a s poškozenou – biologickou dcerou své družky A. M. F. se společně koupal, kdy za dívkami vlezl do již napuštěné vany po příchodu z restaurace. Toto se mělo stát podruhé, u prvního koupání byla přítomna i matka poškozené, která z něj pořídila fotografie. Inkriminovaného dne, kdy poškozená seděla na druhém konci vany a dcera E. u obžalovaného tak, jak je zachyceno na fotografii založené ve spise, měla poškozená ve vaně obžalovanému říci, že má velký penis, na což měl obžalovaný zareagovat nesouhlasně. Poškozená ale v tomto duchu pokračovala dále a sdělila obžalovanému, že penisů již viděla hodně, neboť sleduje se sestrou V. K. porno. Obžalovaný se jí poté zeptal, zda by mu tedy nedala na penis polibek. Následovalo dohadování, které vyústilo v to, že poškozená si úd obžalovaného, který si ve vaně stoupl, vložila do úst. Obžalovaný zareagoval tak, že ucuknul a poškozené řekl, že toto po ní nechtěl. Popřel, že by poškozenou takto násilím držel či že by byl z této události vzrušen či že by měl dokonce z této události výron semene. Dále obžalovaný vypověděl, že v období, které následovalo po incidentu ve vaně, poškozené nabídnul částku 500,- Kč za orální sex. Obžalovaný si již nevzpomíná, zda se tak mělo stát u poškozené v pokoji nebo dole

v suterénu. Poškozená se o něj skutečně pokusila, ale obžalovanému tato forma vzrušení nic neříkala. Druhý den ráno, když šla poškozená do školy, řekla si o slíbené peníze a obžalovaný jí peníze dal s tím, že to pro něj končí, že na vše zapomene, přičemž poškozená měla přislíbit to samé. Obžalovaný dosud neví, co jej to napadlo, chtít takovou činnost po své dceři. Trápil se tím celý rok. Obžalovaný též připustil, že dívky dostaly občas peníze i za masáž chodidel nebo zad, avšak nikoli v erotickém kontextu. Obžalovaný taktéž výslovně popřel, že by kdy uštědřil poškozené či jiné dceři čtyřicet ran opaskem či že by je někdy „seřezal“, tuto hrozbu používal pouze příležitostně, aby v domácnosti udržel řád. Dívky však páskem za neposlušnost opravdu trestal, a to buď přes tepláky, nebo na holý zadek. Obžalovaný také uvedl, že skutečnost, že se s dcerami koupal nahý, nepovažuje za abnormalitu (zdůrazňuje, že často navštěvovali také akvaparky, kde ke společnému sprchování docházelo zcela běžně), avšak diskuze o mužských pohlavních údech a následná otázka, zda by mu pohlaví poškozená nepolíbila, hodnotí obžalovaný jako vlastní selhání. K tomuto měla přispět i ta skutečnost, že toho času byl obžalovaný pod vlivem alkoholu a taktéž debaty, kterou spolu s poškozenou vedl. K rozporu se svou výpovědí z přípravného řízení pak obžalovaný uvedl, že vzhledem k tomu, že jeho obhajoba ze strany ustanoveného obhájce byla nedostatečná, při výslechu na policii se rozhodl vše popřít. K dalšímu projevu trestného jednání pak obžalovaný uvedl, že nařčení ze znásilnění v suterénu domu je lživé. Obžalovaný přímo uvedl, že „by nebyl normální“, když by se pokusil znásilnit nevlastní dceru za situace, když jsou všichni doma. Popřel, že by jí byl stahoval spodní prádlo či že by se jí pokoušel zasunout penis do přirození. K poslednímu projevu trestného jednání – análnímu styku v obývacím pokoji pak uvedl, že by opět bylo zcela nesmyslné, pokusit se někoho znásilnit za situace, kdy je dům plný lidí. Obžalovaný je toho názoru, že poškozená byla při své výpovědi zmanipulována matkou, neboť ta sama vyrůstala v dětském domově, a poté žila se třemi dcerami bez partnera, aby matka poškozené po rozchodu s obžalovaným, který se již rýsoval, zabezpečila sebe a děti. Matka poškozené měla také často mluvit o sepisu nejrůznějších smluv a o přání se za obžalovaného provdat. K tomuto obžalovaný upřesnil, že i přestože se po rozvodu, kterým ztratil mnoho ze svého majetku, nechtěl již opětovně ženit, postupem času připustil, že vzhledem k tomu, že má s matkou poškozené biologickou dceru, by ke sňatku mohlo dojít. Ovšem i přestože, že vše ohledně svatby již bylo naplánováno, s ohledem na probíhající skutečnosti k této nikdy nedošlo. Zjistným motivům matky poškozené nasvědčuje i fakt, že se měla podívat nad tím, že na obžalovaného za nahlášené znásilnění nebyla uvalena vazba a v momentě, kdy byl obžalovaný propuštěn z předběžného zadržení, pak zjistil, že svědkyně Z. E. F. měla vyhlédnuté nemovitosti, kam se s dcerami přestěhuje a také se měl dozvědět, že svědkyně již měla plán, jak zlikviduje firmu, pod kterou obžalovaný podnikal, což mu měli říci firemní zaměstnanci. Obžalovaný dodal, že po návratu z předběžného zadržení zjistil, že z firemních účtů zmizelo přes 100 tisíc EUR a několik set tisíc korun, a že došlo k převodu automobilů na Z. E. F. a dále, že v účetnictví byly zaneseny obchody, které se dle tvrzení zaměstnanců firmy neuskutečnily. Dále byl také podán návrh na odvolání zaměstnanců s jejich podpisy, které byly opět dle jejich vyjádření zfalšované. Matka poškozené měla též před obžalovaným varovat jeho vlastní sestru, která je po mozkové obrně v invalidním důchodu, když jí měla vyhrožovat tím, že už jí nebude pomáhat tak jako dříve. Na důkaz lživých obvinění

také dodal, že na začátku léta 2014 odjela matka poškozené spolu s dětmi na dovolenou k moři, což svědčilo o jejím dobrém rozpoložení. Obžalovaný taktéž uvedl, že ve společné domácnosti s matkou poškozené a jejími dcerami žil po nějakou dobu i jeho nezletilý syn, který byl tím pádem přítomen výchově dívek. Děti pravidelně kapesné nedostávaly, ale vydělávaly si formou příležitostných brigád, např. při sečení trávy či drobných úklidech. Na výchově dětí se s matkou poškozené po domluvě podíleli společně, obžalovaný po příchodu do rodiny postrádal v jejich výchově jakýkoli pořádek, proto dívky měly napříště koníčky v podobě sportu, jízdy na koni a anglických táborů. Obžalovaný taktéž financoval chod celé rodiny. Nemovitosti, které obývaly, byly pak součástí firemního majetku. Obžalovaný dále vypověděl, že za dcerami jezdily jejich kamarádky, kdy připustil i to, shodně s výpovědí matky poškozené, a tj., že na dívky měl často poznámky, že pokud „nebudou oholené“, tak s nimi nikam nepojedou - avšak vylučuje, že by tyto poznámky kdy měly mít erotický podtext či že by je nějaké z dívek říkal v soukromí. Podobné poznámky, konkrétně „oholit a spát“ měl také na poškozenou a její sestry. Připouští, že na nevhodnost těchto poznámek byl matkou poškozené upozorněn. Obžalovaný se taktéž vyjádřil k dalšímu incidentu, o kterém vypověděla matka poškozené, a uvedl k němu, že se tak mělo stát za situace, kdy si po návratu domů spletl svou družku s její nejstarší dcerou Z. E. ml. (zvanou N.) v momentě, když přišel domů v podnapilém stavu a v tomto stavu uléhal na lůžko. Tehdy měl svoji nevlastní dceru, která usnula v posteli s malou E., obejmout v domnění, že se jedná o jeho družku, kdy N. měla prostě vstát a jít si lehnout do své vlastní postele. Se Z. E. ml. (N.) si ráno o všem promluvil a po příjezdu do Prahy se se vším svěřil taktéž své družce, aby později nenastal nějaký konflikt. Do restaurace chodíval téměř dennodenně, byla období, kdy tam s ním chodívala taktéž matka poškozené, neboť při té příležitosti řešili pracovní záležitosti. V restauraci také jedl, neboť v domácnosti se příliš nevařilo, vždy také vypil čtyři malá piva a nějaké panáky becherovky, což jej měla naučit právě matka poškozené. Domů se pak obžalovaný vracel vždy ve středně podnapilém stavu, avšak po příchodu již žádný alkohol nekonzumoval. Obžalovaný se v řízení před soudem vyjádřil i k prostorovému řešení nemovitosti, kde mělo k předmětnému jednání docházet, a uvedl, že v suterénu domu bylo technické zázemí, v prvním patře je jednotka o dispozici 4+1, kterou měly k dispozici dcery a ve druhém pak o dispozici 2+1, kterou obžalovaný s matkou poškozené. Dále uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že dům je tzv. okál, je v něm v létě velké teplo. Obžalovaný spal pouze v triku a matka poškozené nahá. Po domě se pak obžalovaný pohyboval často právě v triku, trenkách a županu, zatímco matka poškozené chodila po domě často úplně nahá. Obžalovaný se vyjádřil i k prospěchu poškozené ve škole (v letech 2014 a 2015), kdy ta dle jeho názoru pouze svými absencemi využívá rodinné situace a benevolence a nedůslednosti matky, neboť s nejstarší z dívek žádné problémy nebyly a nejmladší V. K. pobývala v internátní škole, neboť složila zkoušky do Státní opery.

Poškozená M. A. F. v řízení před soudem vypověděla, že co se mezi ní a obžalovaným jako jejím nevlastním otcem stalo je to, že ji např. nutil k tomu, aby mu kouřila penis (dále uvedla, že o tom, co dalšího se stalo, nechce mluvit). Dále připustila, že o tom, že ji obžalovaný nutil k felaci, hovořila se svými kamarádkami

Dominikou S., Barborou K. a Nikolou K. V rámci hlavního líčení svědkyně i přes svoji nepřítomnost v jednací síni na otázku, k čemu dalšímu mělo mezi ní a obžalovaným dojít, upadla v usedavý pláč – uklidnila se až otázkami, které se týkaly jejího facebookového profilu. Dále sama vypověděla, že k událostem mezi ní a obžalovaným mělo docházet ve xxx, avšak že nezvládne soudu říct, co se tehdy stalo. V přípravném řízení byla s poškozenou pořízena poměrně rozsáhlá výpověď, která je též doprovázena zvukově-obrazovým záznamem, kdy po poučení a nezbytném úvodu poškozená vypovídá, že neví proč, ale když má sama vypovídat, tak vlastně vůbec nic neví, pak se rozhovor pomalu dostává ke vztahu k obžalovanému, kdy nejprve uvádí, že ze začátku „byl v poho“ a potom se to začalo stupňovat, na dotaz vyslychajícího, co se stalo mezi ní a obžalovaným, poškozená odpoví, že se jí chce zase brečet, že po ní chtěl, aby mu ho „kouřila“ a strkal jí ho do zadku a na kraj do „pipiny,“ poté dlouze vypovídá o tom, jak se obžalovaný choval, když měly dívky nepořádek, kdy se nakonec oklikou vrací k incidentu ve vaně, kdy uvádí, že poté nastoupily „ty další věci,“ ale ještě předtím popisuje, že penis měl „dole jako položenéj,“ dále že jí hýbal hlavou zepředu dozadu, a dále, že jí obžalovaný řekl, že to nesmí nikomu říct – k tomu poškozená dodává, že měla strach, aby matce nezničila vztah. Dále poškozená taktéž uvedla, že si u obžalovaného vyzvedávala nějaké peníze a šla za ním dolu do tělocvičny, kde jí „ho strkal do pipiny,“ pak se opravuje, že na „kraj do pipiny,“ a že za nimi přišla E., kterou musela odvést nahoru, kdy peníze tam nechala, kdy ji po návratu obžalovaný shodil na cvičební lavici, otočil ji a stáhnul jí kalhoty, nejprve poškozená na otázku, zda ležela na zádech, kroutí nesouhlasně hlavou, kdy následně na otázku jak tedy ležela?, odpovídá, že na zádech, no a poté, že „nějak uhnula“, vzala si kalhotky a šla na chodbu, a pak normálně do pokoje a spát, potvrzuje, že celá rodina byla doma a na otázku jak se to povedlo, odpovídá, že málo a na další otázku, zda to bolelo, kývá hlavou na souhlas, poté je poškozená tázána, zda ještě k něčemu došlo, kdy nejprve odpovídá, že již neví přesně, co se stalo – vyslychající shrnuje, že mluvily o kouření a dále o tom, že se obžalovaný pokusil jí zastrčit penis do vaginy, na což poškozená reaguje, že „to bylo do zadku,“ a na otázku kde, tak že „myslí, že to bylo také u nich doma,“ na další otázku, zda se to povedlo, kývá poškozená hlavou, že ano, na otázku, zda to hodně bolelo a zda byla poté zraněná, odpovídá poškozená, že ne, poté zase, že neustále obžalovanému dokola říkala, že to bolí a ať ji nechá být, pak si nandala kalhotky a přijela její matka, kdy na otázku, zda poté dělala, jako že nic, opět kýve souhlasně hlavou, dále ke konci výslechu odpovídá na otázku vyslychajícího, zda obžalovanému něco vyteklo z penisu otázkou „že se udělal?“ „jo, jednou,“ což pak dále opět na dotaz upřesňuje, že to bylo „v té vaně,“ dále na otázku, v jakém stavu byl penis obžalovaného „jestli byl malej, velkej, tvrdej, měkkej,“ odpovídá, že „tvrdej a celkem velkej,“ kdy závěr rozhovoru je ukončen otázkou, zda měla poškozená z obžalovaného strach, na což odpovídá, že „trošku,“ že z něj má strach, i když jí tohle neprováděl, stejně tak, jako její sestry.

Svědkyně Z. E. F., matka poškozené M. A. F., v přípravném líčení vypověděla, že o celé věci se dozvěděla, když byla spolu s poškozenou na firemní nemovitosti v xxx (mlýn), zatímco ostatní členové domácnosti byli v domě v Praze – respektive poté, to co byl obžalovaný s ostatními dívkami doma sám, kde

došlo k hádce mezi ním a nejstarší dcerou Z. E. ml., kterou obžalovaný pustil spát ke kamarádce, kdy mezitím dcera E. udělala v domě nepořádek a nejmladší nebiologické dceři V. K. se nepořádek uklízet nechtělo, a kdy obžalovaný ve vzteku volal Z. E. ml., ať se okamžitě vrátí a vše dá do pořádku, která mu však odpověděla, že přijde až druhý den, jak se původně domluvili. Na to jí obžalovaný vyhrožoval, že jí vyhodí či zabije morče a poslal jí i foto jeho prázdné klece, kdy mu Z. E. ml. řekla, že jestli jí zabije morče, zabije ona jeho. Obžalovaný toto pojal jako vyhrožování a chtěl odejít z domácnosti s tím, že se nenechá zabít. Dalšího dne odpoledne přijel obžalovaný na mlýn a chtěl se svědkyní celou záležitost řešit (předtím jí poslal sms, ve které stálo, že si nenechá vyhrožovat a že odchází z domova). Svědkyně se mu snažila vysvětlit, že se dcera unáhlila, ale že on to také přehnal, když jí poslal foto s prázdnou klecí morčete. Na to obžalovaný řekl, že „si skočí na pivo,“ a pak že přijde domů, ale že neví, zda chce ve vztahu setrávat. Svědkyně mu řekla, že půjde s ním, že si jenom doma odskočí na toaletu. V ten okamžik za ní přišla poškozená, která jí řekla, ať se nebojí, že ona sama na něj něco má. Svědkyně se zarazila, protože se již delší dobu snažila dostat z poškozené, co se s ní děje – měla prospěchové problémy, začala utíkat z domu a celkově bylo její chování zvláštní, v té době také dcera měla i pořád i peníze, jejichž původ nebyl svědkyni jasný. Svědkyně jí proto na rovinu, řekla, ať jí poškozená řekne, co se děje. Ta nejdříve uvedla, že nechce svědkyni ublížit, ale po chvíli se rozmluvila a zeptala se svědkyně, jestli si tehdy pamatuje na to, jak měla neuklizený pokoj a jak jí chtěl dát obžalovaný čtyřicet ran páskem. Na to jí tehdy svědkyně odpověděla, že ano a že jí tehdy říkala, že ránu, že dostane maximálně jednu. Na to poškozená řekla, že obžalovaný jí vedle bití páskem nabídl ještě jednu alternativu, kdy nedostane páskem a ještě dostane peníze a bude se mít dobře. Poškozená zvolila druhou alternativu, která spočívala v tom, že mu „vykouří“ penis. Poté, co to poškozená vyslovila, svědkyni „polil pot“ a hned si vybavila den, kdy k tomu mělo dojít – obžalovaný za svědkyní měl tehdy přijít, že s poškozenou vše vyřešil bez bití, čemuž byla svědkyně ráda. Svědkyně poté nevěděla, co si počít, ptala se hned poškozené, jestli „tam toho bylo víc,“ na což poškozená odpověděla, že „nějaké pokusy tam byly,“ a že se tak mělo stát vždy, když svědkyně nebyla doma. Na to svědkyně poškozenou ujistila, že situaci bude řešit a odešla spolu s obžalovaným do restaurace. Tam řešili jiná témata, svědkyně ale byla v šoku, a celou dobu přemítala nad tím, jak bude nastalou situaci řešit. Taktéž měla obavu z reakce obžalovaného a vnitřně stále doufala, že si dcera celou záležitost špatně vyložila. Po příchodu z restaurace domů vzala rovnou psa a šla s ním ven a hned zavolala své kamarádce Jitce S., které všechno vypověděla. Ta jí poradila, ať nechá nejprve dceru vyšetřit, aby nedošlo k falešnému obvinění. Druhý den na to vzala svědkyně poškozenou k dětské lékařce, která jí dala kontakt na dětského psychologa. Takto se svědkyně dostala i s poškozenou do Dětského krizového centra na Praze 4. Tam jí po vyšetření poškozené bylo sděleno, že tvrzení dcery nejsou smyšlená a že je její povinností obrátit se na policii. Než tak svědkyně učinila, snažila se jednak před obžalovaným nic nedat znát, jednak se snažila držet jej od dcer co nejdále. Svědkyně vypovídala i k okolnostem seznámení s obžalovaným, kdy její kamarádka podala na seznamce inzerát, že svědkyně hledá milence, který by jí finančně podporoval. Po čase tohoto neformálního vztahu přešli do vztahu normálního – partnerského a obžalovaný se rozešel se svojí bývalou partnerkou. Od

počátku vztahu chtěl mít obžalovaný se svědkyní dítě, a to dceru, neboť z prvního manželství měl již syna. Původně se ani jeden z dvojice nechtěl brát, ale po narození dcery E. se vše změnilo a dvojice plánovala svatbu. Svědkyně připustila, že v poslední době ale harmonie nebyla taková, jako dřív. Jako rodina fungovali tak, že obžalovaný si „žil svým volným životem,“ ale když potřeboval, všechny kolem něj musely běhat. Dívky musely v domácnosti uklízet, i když tam působila hospodyně, stejně tak jako od dívek vyžadoval práci na mlýně. Dále svědkyně poměrně podrobně vypovídala k tomu, jak byl obžalovaný na dcery přísný a za co vše je trestal. Svědkyně v inkriminované době chodila z práce později než obžalovaný – tj. tak mezi šestou a osmou hodinou večerní, zatímco obžalovaný byl doma již kolem druhé hodiny – údajně jí určil, co všechno má v práci udělat a bylo toho tolik, že to dříve domů nestíhala. V okamžiku, kdy přišel obžalovaný domů, odcházela z domu i chůva. Svědkyni je též známo, že obžalovaný měl milenecké poměry. Při hlavním líčení před soudem svědkyně vypověděla, že na začátku jejich soužití bylo nejmladší dceři mezi pěti a šesti lety, poškozené sedm let a té nejstarší osm let. Ze začátku se spolu s obžalovaným o výchově nebavili, tyto hovory přišly až s dospíváním dívek, kdy se dvojice shodla, že by děti neměly již dostávat „na holou,“ neboť to přestává být vzhledem k jejich nastávajícím tělesným změnám vhodné. Obžalovaný chtěl, aby svědkyně chodila po domě ve spodním prádle, a proto jej musela upozornit, že má čtrnáctiletého syna (který s nimi v té době žil), a že tak činit nebude. Obavy z obžalovaného nikdy osobně nepocítovala (v průběhu výslechu pak uvedla, že z obžalovaného měla obavy, neboť například zažila situaci, kdy jí vyhrožoval zbraní), ale vzhledem k tomu, že v domácnosti obžalovaný vystupoval vždy dominantně, komunikace s ním musela být vždy opatrná a trpělivá. Taktéž svědkyně ne vždy souhlasila se všemi výchovnými metodami obžalovaného a uvedla, že se jej dcery bály – každou takovou situaci řešila tím, že si s ním o problému promluvila, ale výsledek byl takový, že v její přítomnosti se k dětem choval lépe, ale za zády svědkyně ve svém jednání pokračoval. Co se trestného jednání obžalovaného ve vztahu k poškozené týče, svědkyně uvádí, že od okamžiku, kdy se jí poškozená svěřila, k čemu dochází – ze strany obžalovaného směrem k poškozené docházelo k agresivním projevům, což svědkyně přisuzuje jeho obavě z toho, že by poškozená na něj mohla něco prozradit. Svědkyně připouští, že tomuto období předcházela její větší pracovní zaneprázdněnost, která se projevovala i nespokojeností obžalovaného obracející se vůči dětem. Svědkyně se taktéž vyjádřila ke vztahu obžalovaného k alkoholu, který byl dle jejích slov kladný, a který se v průběhu času také stupňoval – nebylo nebezpečné, aby obžalovaný denně vypil pět až šest malých piv a pět až sedm malých becherovek. Pokaždé, když v pátek s rodinou odjeli na víkend, obžalovaný nejprve rozděl dětem úkoly, a poté se pravidelně odebíral do blízké restaurace. V sobotu pak pil v domácím prostředí, ale v neděli s návratem do Prahy, opět odcházel do restauračních zařízení, kvůli čemu odjížděl také předčasně ze společných víkendů. V tyto okamžiky svědkyně s dcerami uklidily nemovitosti, ale zpravidla si také nacházely chvíli pro sebe, těšily se z nepřítomnosti obžalovaného a sledovaly filmy. Svědkyně dále zejména uvedla, že její dcery měly běžně možnost vidět přirození obžalovaného, neboť v domácnosti chodil v krátkém triku a dále pak při návštěvách sauny a vířivky. Obžalovanému svědkyně osobně říkala, že chodit před dcerami obnažený je nevhodné, sama jim pak doporučovala, aby se v koupelně zamykaly. Svědkyně připouští, že fotografie z koupelny, kde je zachyceno koupání

obžalovaného s dcerami E. a poškozenou M. A. svědkyně sama pořídila, přestože obžalovanému řekla, že koupání s poškozenou je na hranici slušnosti. Tehdy ale celou věc uzavřela tak, že kdyby takové koupání probíhalo ve vířivce, považovala by je za zcela normální. O fotografie svědkyni požádal sám obžalovaný, a to proto, že v koupelně bylo hodně páry. Z koupelny svědkyně ale vzápětí odešla, neboť jí parné prostředí vzhledem k nízkému tlaku nedělá dobře. Svědkyně uvádí, že společné koupání obžalovaného s dívkami nebyla běžná praxe, ono na fotografiích zachycené mohlo být první nebo druhé. Svědkyně popírá, že by dívky kdy viděly penis obžalovaného ve ztopořeném stavu. Svědkyně dále připouští, že obžalovaný na ni před dětmi míval sexuální narážky, v takových situacích pak svědkyně odcházela do horního patra, aby měla dvojice soukromí. Obžalovaný měl i verbální narážky sexuálního charakteru na její dcery, např. jestli jsou oholené či se tázal, zda před ním obnaží prsa, kdy sama svědkyně na toto téma s obžalovaným hovořila a prosila jej, aby toto více nedělal. Na její naléhání toto opravdu před svědkyní přestal dělat, ale jak jí dcery svěřily, v její nepřítomnosti pokračovalo toto chování dále. Svědkyně dále vypovídala k incidentu, kdy si měl obžalovaný splést její nejstarší dceru Z. E. se svědkyní samotnou, kdy se tak mělo stát za situace, kdy nejstarší dcera po hlídání nejmladší dcery E. usnula v manželské posteli. Svědkyně ale na rozdíl od obžalovaného uvedla, že jí dcera svěřila, že ji měl obžalovaný osahávat na prsou, co údajně svědkyni při usínání nikdy nedělá. Svědkyně z tohoto incidentu nevyvozovala žádné vážnější závěry, neboť jí tuto skutečnost obžalovaný sám sdělil, ale jí samotné se to v pořádku nezdálo. Nejstarší dceři, která si navíc stěžovala, že se obžalovaný chodí holit za ní do koupelny, když se ona koupe, pouze doporučila, aby se v koupelně zamykala a dále, aby když uspává nejmladší dítě, toto činila u sebe v posteli. Obžalovaného požádala, aby za dívkami do koupelny napříště nechodil. Svědkyně se vyjádřila i k sexuálnímu životu s obžalovaným, kdy uvedla, že oproti začátku jejich vztahu byla frekvence pohlavních styků v inkriminovaném období nižší, neboť oba měli hodně práce s rozvojem firmy. Svědkyně tehdy chtěla spíše něco normálního a běžného, ale vzhledem k tomu, že obžalovanému nevyhovoval něžný sex, začal občas projevoval v této oblasti nespokojenost. Svědkyně taktéž uvádí, že v sexu je obžalovaný dominantní a perverzní, avšak neguje možné násilné sklony. Svědkyně měla také tušení, že má obžalovaný milenku, ale do doby, než obžalovaný odešel z domu, a než si prohlédla jeho telefon, kde zjistila, že obžalovaný nabízí různým ženám za sexuální služby peníze, toto bylo pouze na bázi podezření. Svědkyně tehdy také uvažovala o tom, že by opustila společnou domácnost, neboť měla pocit, že vztah již není takový, jaký by měl být, a to jak k ní samotné, tak k dcerám. Ve vztahu se také prohlubovala finanční nejistota, obžalovaný přestal hradit položky, které měl dle dohody platit. Svědkyně měla taktéž pocit, že ji obžalovaný záměrně odděluje od jejich dcer a že utváří vlastní rodinu, kde je pouze on, svědkyně a jejich společná dcera E. Svědkyni není známa skutečnost, že by její dospívající dcery sledovaly nějaké pornokanály, ví pouze o tom, že shlédli film *Prci, prci, prcičky*, na což jim svědkyně měla říci, že to pro ně není zrovna vhodná komedie. Svědkyně taktéž popírá, že by podobný obsah kdy našla v počítači obžalovaného, je si ale vědoma toho, že obžalovaný podobný obsah na svém počítači v kanceláři sledoval. Zda do něj měly přístup i její dcery jí není známo. Svědkyně se též vyjádřila ke způsobu, jakým dcery získávaly vlastní peníze, a uvedla, že obžalovanému např. prováděly

masáž chodidel či manikúru a pedikúru, jí samotné např. barvíly vlasy. Tento způsob výdělků peněz považuje za neškodný. Jediné, co se svědkyni nezdálo jako vhodné, byla poznámka ze strany obžalovaného, aby mu dívky namasírovaly „třetí nohu“. Svědkyně se při své výpovědi zmínila i o sestře obžalovaného Renátě Z., kterou měla nepřímo varovat před chováním obžalovaného, protože ona sama je matkou dvou dcer a protože jí měla říci, že ve spacáku obžalovaného našla spodní prádlo své starší dcery. Svědkyně uvedla, že je pravdou, že se měli s obžalovaným brát, neboť ten jí měl po narození společné dcery celkem třikrát požádat o ruku. Ke sňatku nedošlo z toho důvodu, že byli s obžalovaným oba pracovní vytiženi. Svědkyně též připustila, že telefonicky kontaktovala Jitku S. se žádostí o právní radu, a která jí doporučila, ať se obrátí na psychologa. K vedení domácnosti upřesnila, že zde pravidelně působila hospodyně. Svědkyni je známo, že poškozená v brzkém věku vyzkoušela alkohol a cigarety, což s ní také probírala a upozorňovala ji na nevhodnost takového chování. Tuto skutečnost si svědkyně vysvětluje tím, že v době, kdy se měly stát ony záležitosti s obžalovaným, tak alkohol a cigarety pro poškozenou znamenaly určitou formu úniku. V době, kdy svědkyně takto vypovídala (květen 2015), toto již poškozená neměla činit. V době výsledku poškozené měla být taktéž nemovitost ve xxx bez elektřiny a vody, neboť ze strany obžalovaného nedošlo k úhradě pravidelných záloh, svědkyně jí ale přesto pravidelně navštěvovala, neboť v ní jsou stále její osobní věci a věci jejích dcer. Její komunikace s obžalovaným byla v tu dobu nulová.

Svědčyně E. I. B., biologická dcera obžalovaného, byla vyslechnuta v rámci přípravného řízení, ale vzhledem k jejímu nízkému věku (nar. xxx), a vzhledem k obsahu její výpovědi, tato nemá pro rozhodování soudu nejmenší relevanci.

Svědčyně Barbora K. (nar. xxx), kamarádka poškozené, vypověděla v přípravném řízení, že poškozená je její kamarádka ze školy, o které ví, že měla ve škole nějaké problémy, že se jí spolužáci smáli (ale neví kvůli čemu) a že byla z kolektivu vyčleněná. Jinak je poškozená veselá, aktivní, nápaditá a hodně upovídaná. V přípravném řízení svědkyně také širěji vypovídá o masáží chodidel a pedikúře, které obžalovanému poškozená spolu s jejími sestrami prováděly, sama svědkyně, když na mlýně přespávala, také jednou obžalovanému nohy namasírovala (na popud obžalovaného). Svědkyně dále vypověděla, že jí poškozená měla říci, že při těchto masáží chtěl údajně obžalovaný, aby mu poškozená masírovala přirození rukama a pusou, tedy jinak než ostatní dívky, což poškozená také udělala (svědkyně již neví, zda rukama či pusou). Svědkyně dále vypovídala o nevhodných poznámkách ze strany obžalovaného, jako o masáži „třetí nohy“ či o tom, zda jsou dívky „vyholené,“ a také o tom, že obžalovaný měl říci, že od patnácti let chce „něco víc“ (nic konkrétnějšího k tomu poškozená nevedla). Svědkyně dále uvádí, že poškozená měla kvůli němu také plánovat útek z domova. Podle svědkyně bylo chování obžalovaného k dívkám takové, jako by „byly otrokyně“ – musely uklízet, mít nádoby, vytírat, luxovat, za sprostá slova musely např. dělat dřepy a jednou svědkyně viděla, jak obžalovaný bije V. K. po zadku vařečkou atp. Poškozená také svědkyni nikdy neřekla, že by jí měl obžalovaný nějak osahávat nebo ji jinak obtěžovat, mluvila před ní pouze o slovních narážkách se sexuálním

podtextem. V řízení před soudem tato svědkyně vypověděla, že jak v domě obžalovaného, tak ve mlýně sama několikrát přespávala. V nemovitostech děti pobývaly většinou samy, matka poškozené i obžalovaný trávili čas často mimo. O předmětných událostech se dozvěděla někdy koncem měsíce března či začátkem dubna (roku 2014). Poté, co se měla toto dozvědět, nepřestala tato místa navštěvovat, pouze se s tím svěřila nejstarší sestře poškozené. Ta (Z. E. ml.) jí měla říci, že „to“ M. (poškozená) říká všem. Svědkyně dále upřesnila, že když měl obžalovaný narážky sexuálního charakteru, byť to sama vnímá u mužů jeho věku a starších jako neběžné chování, brala to jako legraci. Svědkyně se s poškozenou i nadále přátelí (polovina roku 2015), ale přátelství není, co bývalo, poškozená se jí zdá náladová a více uzavřená. Ještě předtím, než poškozená svěřila svědkyni předmětné skutečnosti, řekla jí také, že sleduje porno. Podrobnosti svědkyni neuvedla. Svědkyně potvrzuje, že na začátku léta roku 2014 odjela poškozená spolu s matkou na dovolenou k moři, a jak dále uvedla, jejich vztahy se poté začaly měnit.

Svědék Martin B., syn obžalovaného, při hlavním líčení před soudem vypověděl, že jej sama matka poškozené kontaktovala s tím, že obžalovaný měl znásilnit poškozenou (následně se svědek dozvěděl, že mělo jít o sexuální obtěžování) a že obžalovaného přes víkend zadržela a následně pustila policie, zda svědek neví, kde se obžalovaný nachází. V inkriminované době žil svědek sám, ale s obžalovaným byl v pravidelném kontaktu – jednou či dvakrát do týdne, a to z toho důvodu, že mu svědek jednak pomáhal ve firmě, jednak měl ještě celou řadu osobních věcí v domě ve xxx, kde předtím s obžalovaným bydlel. Svědek se před soudem vyjádřil ke vztahu obžalovaného k jeho nevlastním dcerám (včetně vztahu k poškozené), který dle jeho názoru nebyl špatný, ale dívky z něj měly mít respekt vzhledem k tomu, že se je důsledně snažil vést k čistotě a pořádku. Svědkovi si na přísnost obžalovaného občas nějaká z dívek sama postěžovala, kdy dle svědkova mínění tuto přísnost dvě mladší dívky vnímaly spíše jako útlak, zatímco nejstarší ze sester pochopila, že pokud bude mít uklizeno, bude vše v pořádku. Svědek si nikdy nevšimnul žádných fyzických trestů uplatňovaných na dívky, sám svědek s obžalovaným nevyrostal (žil s ním od jednoho roku do šesti let do rozvodu rodičů a poté opět od dvanácti či třinácti let, kdy jeho matka zemřela a obžalovaný jej dostal svěřeného do péče), tudíž jej samotného nikdy netrestal a později, když s obžalovaným bydlel, žádné tresty nedostával, neboť na to byl již starý. Svědek si není vědom ani narážek sexuálního charakteru směrem k dívkám či jakéhokoli jiného intimnějšího chování. Svědek uvádí, že obžalovaný chodil doma nahý za situace, kdy společnou domácnost obýval svědek a jeho bývalá přítelkyně, po nastěhování matky poškozené s dětmi se tak již nedělo. Svědek je toho názoru, že obvinění vznesená proti obžalovanému jsou lživá, nezakládají se na pravdě, a byla učiněna z toho důvodu, že matka poškozené se dozvěděla o poměru obžalovaného s jinou ženou, kdy dle svědkových informací by v případě rozchodu dvojice neměla žádný nárok na majetek, který nyní užívá. Svědek též potvrdil odjezd poškozené spolu se sestrami a matkou na dovolenou na Kypr v létě 2014, kterou dle jeho informací, které získal od matky poškozené, měl financovat obžalovaný. Svědek poškozenou viděl jak před onou dovolenou, kdy se při jeho návštěvě držela spíše v ústraní, tak po dovolené, kdy již byla kontaktní a vypadala spokojeně. Svědek též

uvedl, že když byl před dovolenou navštívit matku poškozené ve xxx, dala mu finanční příspěvek ve výši 12 000,- Kč na dluh za elektřinu, který měl v bytě na xxx, se slovy „že to musí udělat, jinak by ji matka a babička strašily za to, že jej hodlá připravit o dědictví.“ V domácnosti byl tehdy velký nepořádek, kdy i matka poškozené měla sama na tento stav narážky, že dětem v tomto ohledu dává nyní svobodu, neboť je obžalovaný do úklidu tlačil až přespříliš. Svědek byl také účasten diskuze, kdy dívky rozebíraly majetek jako fotoaparát a notebook, zatímco matka poškozené se měla zajímat o akcie a vypořádání firemního majetku skrze její prodej.

Soud provedl jako důkaz výslech svědkyně **Dominiky S.** (nar. xxx), která v rámci přípravného řízení vypověděla, že poškozená je její velmi dobrá kamarádka a že se samy sobě navzájem svěřují a také, že poškozené někteří nevěří, ale ona ano. Na začátku roku 2014 se jí měla poškozená svěřit s tím, že ji měl její nevlastní táta Robert (obžalovaný) znásilnit, že se ho bojí, že na ni řval a jednou ji mlátil, zatímco ostatní sestry nemlátí. O znásilnění řekla pouze to, že jí vzala do lesa, kde se to mělo odehrát. Svědkyně dále uvedla, že poškozená měla kvůli němu také plánovat útěk z domova. Před soudem pak tato svědkyně vypověděla na rozdíl od přípravného řízení, že pokud někdy něco vypověděla o incidentu v lese, musela si to špatně vyložit, neboť poškozená o znásilnění v lese nikdy sama nehovořila. Svědkyně potvrdila, že poškozená celou věc popsala jako znásilnění. Při tomto měla působit smutně. Pod pojmem znásilnění si svědkyně představuje nějaké mlácení a nějaké sexuální zneužívání, poškozená ale nikdy nebyla konkrétní, uvedla pouze, že ji obžalovaný měl mlátit. Svědkyně připouští, že na ni osobně měl obžalovaný také nějakou poznámku, na podrobnosti si již nemůže vzpomenout. Situaci s pingpongovým míčkem, o které vypovídala v přípravném řízení, si nejspíše chybně vyložila. Situaci, že by obžalovaný na poškozenou křičel, byla svědkyně přítomna pouze jednou, mělo se tehdy jednat o nepořádek. Když byla svědkyně na návštěvě u poškozené doma, obžalovaný býval většinou někde jinde v domě. Na závěr svědkyně dodala, že to, co uváděla poškozená, svědkyně ze začátku nevěřila, neboť nevěděla, zda to může být pravda.

Svědkyně Bc. Jitka S., společná známá obžalovaného a matky poškozené, před soudem vypověděla (říjen 2016), že obžalovaného a matku poškozené poznala přibližně před šesti lety, kdy její bývalý manžel začal zastupovat společnost BEPRA. Po určité době se tak s dvojicí začala přátelit. Toto přátelství přetrvalo do současnosti. K předmětným událostem pak vypověděla, že poté, co se měly udát, matka poškozené ji telefonicky kontaktovala celá nešťastná a uplakaná a svědkyně tomu nemohla uvěřit. Svědkyně matce poškozené poradila, ať se nijak neunáhluje a ať vezme poškozenou k psychologovi, aby její tvrzení nejprve potvrdil, neboť poškozená je povahou taková, že chce být vždy středem pozornosti. Svědkyni je známo, že tak matka poškozené skutečně učinila, neboť nevěděla, čemu má věřit a čemu ne – navštívila jak psychologa, tak nějaké centrum pro děti, kdy výsledkem těchto sezení nebylo vyvrácení tvrzení poškozené, a proto se následně okolo obžalovaného spustila ohromná smršť. Svědkyně dále připustila, že je pravdou, že matka poškozené se v nadcházejícím období chovala tak, aby „především zajistila sebe a svoji rodinu“, řekla asi i něco v tom smyslu „že ho zničí“, svědkyně se ale zamýšlí nad tím, že to vše bylo vyřčeno jednak pod vlivem silných emocí, jednak pod

vlivem antidepresiv. Matka poškozené dle svědkyně podnikla i nějaké kroky k tomuto zajištění finančních prostředků (svědkyně uvádí, že matka poškozené prodávala nějaké zlato a další věci, ale že víc neví), dle svědkyně se tak nestalo plánovaně. Svědkyně při své výpovědi uvedla, že pochybuje nad tím, že by si celý skutek poškozená naplánovala, stejně tak, že by jí matka poškozené řekla, že dceru navedla, aby křivě vypovídala proti obžalovanému. K osobě poškozené svědkyně uvedla, že ta byla ze všech biologických dcer Z. E. F. nejproblematičtější, výstřední, s takovým chováním, že chtěla zaujmout, což provázelo i to, že si hodně vymýšlela (na konkrétní situaci si svědkyně nevzpomíná). Svědkyně si je vědoma toho, že se v souvislosti s poškozenou řešily i problémy s cigaretami a alkoholem a podobné záležitosti. Svědkyně též soudu popsala dispozice rodinného domu ve xxx a vyjádřila se k nim v tom smyslu, že si neumí představit, jak v takovémto domě mohlo docházet k „nějakému znásilňování“, když měli být ostatní rodinní příslušníci doma, stejně tak jako si neumí představit, že by se takového jednání dopouštěl obžalovaný, který se v její přítomnosti nikdy nechoval výstředně, a to jej zažila i pod vlivem alkoholu, kdy ale jeho chování bylo vždy v mezích normy. O partnerském soužití obžalovaného s matkou poškozené svědkyně také nikdy nevyšlechla žádné abnormality. Rodina fungovala též běžným způsobem – matka poškozené se starala o čtyři děti, zajišťovala chod domácnosti a občasně vypomáhala obžalovanému v práci a obžalovaný rodinu zajišťoval po finanční stránce. Svědkyně taktéž vypověděla, že výchova obžalovaného byla přísná, pod čímž si lze představit, že vyžadoval udržování pořádku. Skutečnost, že v rodině se používaly fyzické tresty, svědkyně nevylučuje, osobně však nikdy jejich použití nebyla přítomna. K obratu ve vztahu mezi obžalovaným a matkou poškozené došlo dle svědkyně v situaci, kdy si obžalovaný našel milenecký vztah, i když je svědkyně dále toho názoru, že na soužití rodiny toto nemělo žádný vliv. Tato svědkyně se soudu následně přihlásila sama ještě jednou (červen 2017), kdy zaslala své úředně ověřené prohlášení, ve kterém svoji původní výpověď upřesnila v tom smyslu, že uvedla, že s obžalovaným a matkou poškozené se seznámila v době, kdy ještě neměli společné dítě (dceru E. I.) a matka poškozené měla tři dcery z předchozího vztahu, kdy o jejich otci měla pouze tu informaci, že měl být v té době „zavřený.“ Obžalovaný rodinu nadstandardně zabezpečoval, matka poškozené měla k dispozici paní na úklid a po narození E. I. i chuťvu na hlídání. Několik let po narození společné dcery si obžalovaný kvůli rostoucím problémům doma našel milenkou, svědkyně je ale přesvědčena, že by ale kvůli vlastní dceři od rodiny neodešel. Matka poškozené toužila po sňatku s obžalovaným. O zjištění předmětného skutku z úst matky poškozené se svědkyně vyjádřila zcela shodně se svou dřívější výpovědí, ale nyní dodala, že poté, co byl obžalovaný zadržen policií, začala se chovat poněkud „zvláště,“ neboť věřila, že za vznesení obvinění ze znásilnění bude na obžalovaného uvalena vazba, a když se tak nestalo, doslova „pukala vzteky.“ Tehdy také cíleně plánovala, jak se dostat k firemním prostředkům, dokonce se uchýlila k ovládnutí společnosti zfalšovaným převodem akcií na svoji osobu (tato skutečnost byla také prověřována policií). Stála i za odcizením osobního automobilu obžalovaného. Dle slov svědkyně, ta byla v té době její důvěrníci. S takto utrženými prostředky chtěla matka poškozené investovat do nákupu nemovitosti, ohledně tohoto byla i v bance, kam ji svědkyně doprovodila. Na začátku léta roku 2014 odjela s dcerami na dovolenou k moři a brzy se také svědkyni chlubila s novými kousky – s briliantovým

prstenem, kabelkou „z Pařížské“ či koupí papouška Ara a neustále řešila své koníčky jako kurzy malování, výstavy psů atp. Před svědkyní také hovořila o svých nových milencích a partnerech, nikoli však o tom, co údajně traumatizujícího se mělo stát poškozené. To pak měla řešit výhradně s obchodními partnery, aby zostudila obžalovaného. Pro svědkyni jako pro matku dvou dětí je takové chování nemorální a nepochopitelné. Po nějakém čase se svědkyní spojil obžalovaný, neboť chtěl se svědkyní řešit dceru E., která mu chyběla, byl výrazně pohublý a bez prostředků. Na dceru platil výživné, a kromě toho, jí začal opatrovat i dárky, neboť nebyl spokojený s tím, jak je šacena, což dovozoval z jejich fotografií, které měl k dispozici. Svědkyně tehdy hrála roli při předávání oněch dáreků a setkala se i s negativní reakcí ze strany matky poškozené. Svědkyně závěrem uvedla, že její první výpověď před soudem vyzněla neutrálně, neboť zná oba zainteresované a obou si lidsky váží. V té době jí také chodily anonymní výhružné sms, které obsahovaly informace, o kterých věděla pouze matka poškozené, a svědkyně měla strach, že jejich zveřejnění by vedlo k poškození dobrého jména advokátní kanceláře jejího bývalého manžela (kde sama pracovala jako vedoucí kanceláře). K žalovanému skutku dodala, že je jí známo, že se obžalovaný k „jisté události“ přiznal, ovšem mělo se tak stát jednak pod vlivem alkoholu, jednak za provokace ze strany samotné poškozené. Ostatní obvinění svědkyně považuje za smyšlená a cíleně vedená za účelem poškození jeho osoby. Obžalovaný by se nejraději sám s matkou poškozené usmířil a dohodnul, neboť mu jde zejména o blaho jeho vlastní dcery E., ale i o blaho jeho bývalé partnerky jako E. matky a o blaho jejich dětí.

Svědčyně Nikola K. (nar. xxx), kamarádka poškozené, jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení před soudem vypověděla, že poškozená se jí začala svěřovat poté, co se jako spolužačky ze školy po čase skamarádily, často hovořila „o tom“, a to např. i ve škole, když dívky osaměly, přičemž vždy působila smutně, nikdy při tom nežertovala. Svědkyně následně uvedla, že v kolektivu ve třídě poškozená věc prezentovala tak, že si z ní dělala legraci. Svědkyně uvádí, že podle poškozené mělo dojít k incidentu v lese (v autě), ale na žádné podrobnosti si již nevzpomíná, jen na tu skutečnost, že o jiných místech poškozená nemluvila. Zda při popisu skutku použila poškozená slovo znásilnění, si také nevzpomíná. Poškozená se také neměla vyjadřovat o ničem konkrétním, mělo se jednat jen o nějaké osahávání, a uvedla také, že to obžalovaný ostatním dvěma sestrám nedělá, pouze jí. Svědkyně sama nechtěla ani s poškozenou rozebírat nějaké podrobnosti, neboť nevěděla, zda mluví pravdu, k tomu na dotaz soudu upřesnila, že měla důvod se domnívat, že poškozená nemluví pravdu, neboť ta si vymýšlela celou řadu věcí. Svědkyně taktéž o tomto hovořila se svojí matkou, která jí řekla, že si nemyslí, že je to pravda, neboť dívky v tomto věku se snaží často zviditelnit. O tomto tématu se svědkyně bavila i další kamarádkou Eliškou P., která na věc měla stejný názor. Svědkyně byla několikrát u poškozené doma, ale obžalovaného ani tam ani nikde jinde neviděla. Od doby, kdy se poškozená odstěhovala, se dívky více nevidají.

Svědčyně Zuzana K., matka svědkyně Nikoly K., která poškozenou viděla přibližně pouze třikrát, vypověděla, že někdy v průběhu druhého setkání se jí měla poškozená svěřit, že ji obžalovaný osahává. Svědkyně tím byla zaskočená, a proto jí doporučila, aby se s tím svěřila své matce. Matce se ale údajně poškozená nechtěla

svěřit z toho důvodu, že měla s obžalovaným před svatbou. Poškozená údajně neuváděla žádné podrobnosti, ani žádná místa, kde k tomuto mělo docházet. O dalším vývoji celé situace se svědkyně dozvěděla až od své dcery. Svědkyni překvapilo množství lidí, kterým se poškozená svěřila i její přístup k celé záležitosti, kdy dle slov svědkyně poškozená nepůsobila z celé situace nikterak smutně a dokonce svědkyni připadalo, že se s celou záležitostí poškozená vychloubá.

Svědék Josef M., přítel obžalovaného, při hlavním líčení vypověděl, že v inkriminované době měl z chování poškozené spíše pocit, že se nechtěla odstěhovat „na mlejn“, a že chtěla spíše zůstat bydlet v Praze, aby mohla udržovat kontakt se svými kamarádkami, což vedlo k její anymozitě ve vztahu k obžalovanému, a což podporovala též skutečnost, že obžalovaný dětem spíše zakazoval a jeho chování vyznívalo až despoticky. Přibližně koncem dubna či začátkem května roku 2014 byl svědek se svým synem Augustem, který je přibližně ve stejném věku jako nevlastní dcery obžalovaného, ubytován v penzionu poblíž mlýnu obžalovaného B., u příležitosti otevírání rybníka u mlýna obžalovaného. Když se svědek vrátil do penzionu, náhle se tam objevila i poškozená se svou mladší sestrou s batohem a celá od bláta, že prý ze mlýna utekly. Svědek jim řekl, že takto nelze situaci řešit, že se mají umýt a že je odveze zpět. Tak se také stalo, kdy následně svědek dívkám přislíbil, že je doprovodí až domů, kde je osobně předá rodičům (obžalovanému a jejich matce), aby zmírnil jejich vztek z toho, co provedly. Tehdy mělo být svědkovi dívkami také svěřeno, že matka dívek jej nemá v oblibě, neboť svědek údajně obžalovaného odvádí od práce (svědek je známý hledač pokladů a v té době obžalovaného zaučoval do těchto aktivit pomocí použití detektoru kovů). V tento okamžik měla také poškozená říci, že se obžalovanému pomstí, že „to takhle nenechá“, čemuž ale svědek věnoval pramalou pozornost. Za nějakou dobu po tomto incidentu se měl svědek dozvědět o tom, co se doma u obžalovaného stalo. Svědek se na to pokusil obžalovaného hned několikrát vyhledat ve xxx, že si s ním promluví, a že mu sdělí, že za jakých okolností se odehrál onen dětský útěk, ale obžalovaného vzhledem k jeho pracovní vytíženosti doma nezastihl. Zanedlouho poté se na svědka obrátila matka poškozené s prosbou, zda by u něj nemohla po nějakou dobu s dívkami bydlet, ale vzhledem k tomu, že se její požadavky časem vystupňovaly i na její matku a velkého psa, svědek jí sdělil, že útočiště je schopen poskytnout toliko dětem. Svědek též před soudem promluvil o události, která se odehrála přibližně rok po předemětných událostech, kdy u něj v domácnosti byla na návštěvě poškozená a další dívky v jejím věku, a kdy si měla právě poškozená od svědka vypůjčit lahev, a vzhledem k tomu, že svědek neměl k dispozici jinou lahev než lahev rumu, vzala si právě ji, a to s vysvětlením, že ji potřebují ke hře, a kdy svědek souhlasil za podmínky, že děti lahev v nezměněném stavu vrátí, což se ale nestalo, s odůvodněním, že prý se rum vylil. Následně svědkův syn August připustil, že hrál s dívkami hru s názvem „fлаška“, kterou pojaly sexuálně a poškozená měla být hlavním aktérem a též že poškozená byla také hlavní konzumentkou alkoholu. Poškozená měla také synovi obžalovaného svěřit, že viděla obžalovaného snad podnapilého v koupelně a dále, že měl být ve vaně a že měl mít možná i nějaké narážky, avšak nic už o tom, že by ze strany obžalovaného mělo docházet vůči ní k nějakým projevům násilí. Poškozená měla též údajně říci, že má za sebou sexuální zkušenost se spolužákem, která se měla odehrát na školních

záchodcích, ale svědek je toho názoru, že to nemusí být pravda, neboť si myslí, že poškozená, která se sice chová vyzývavě, je spíše dobrá herečka. Následně svědek viděl matku poškozené už pouze jedenkrát, a to na tržnici v Praze, kde s nějakým mužem prodávala zboží. Svědek je toho názoru, že poškozená si vymýšlela („hrála divadlo“), což její matka poté využívala k tomu, aby po rozchodu s obžalovaným získala do vlastnictví alespoň nějaký majetek. Obžalovaného a poškozenou svědek poznal v letech 2013 až 2014, inkriminovaná doba připadá o rok později.

Soud provedl jak důkaz i **znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie včetně jeho dodatku**, který ve věci zpracovali **Prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D. a Doc. MUDr. Petr Zvěřina, CS.c.**, k vyšetření duševního stavu obžalovaného, z jehož závěru vyplývá, že u obžalovaného se nevyskytují žádné projevy duševní poruchy, stejně tak, že obžalovaný netrpí žádnou sexuální deviací v patologickém slova smyslu. Závěry posudku také přináší zjištění, že pokud se obžalovaný trestného jednání dopustil, nebyly u něj v době jeho páčání sníženy ani jinak narušeny jeho ovládací nebo rozpoznávací schopnosti. Obžalovaný je heterosexuálně orientovaný jedinec bez specifických preferencí dětských objektů, v jehož sexualitě xxx, které však nemají xxx. Obžalovaný není závislý ani na alkoholu, ani na jiných návykových látkách. Osobnost obžalovaného nevykazuje výraznější anomálie, je zde náznak afektivních reakcí a výbušnosti. Jeho emocionalita je méně diferencovaná a jeho sociální vazby jsou spíše povrchnějšího charakteru. Pokud by bylo trestné jednání prokázáno, jeho motivace by nebyla nijak patologicky podmíněna a byla by pravděpodobně sexuálního charakteru. Před soudem slyšený PhDr. Petr Weiss, Ph.D. upřesnil, že pokud se obžalovaný doznal k části jednání, které je mu kladeno za vinu, toto může mít příznivý vliv na jeho možnou resocializaci.

Ze závěrů **znaleckého posudku z oboru psychologie** vypracovaného **PhDr. Jaroslavou Fabíkovou** se podává, že osobnostní struktura poškozené nese prvky nezralosti a odpovídá vývojovému období dítěte. Celková úroveň intelektu poškozené je v pásmu průměru, stejně tak jako její paměť a pozornost. Poškozená je schopna správně vnímat, zapamatovat, hodnotit a následně reprodukovat prožité události. Znalce taktéž uvádí, že nezjistila žádné okolnosti, které by snižovaly konkrétní věrohodnost poškozené, jejíž líčení věcí je přiměřeně stabilní v čase a její výpověď je provázena přiměřeným emočním schopnostem. Znalce taktéž nezjistila žádnou motivaci, která by napovídala lživé výpovědi. Vyšetřením byla zjištěna předčasná sexualizace poškozené, kdy ta byla seznamována se sexuálními obsahy jejímu věku nepřislušejícími a na něž nebyla dostatečně emočně a sociálně vyspělá. Prožívání poškozené je proto zahlceno převážně negativními sexuálními objekty. U poškozené došlo k negativnímu ovlivnění psychosexuálního vývoje a k traumatizaci spojené s nepřiměřenými fyzickými tresty (bití páskem na nahé tělo). Vyšetřením bylo taktéž zjištěno úzkostné prožívání vázané na negativní sexuální prožitky. Před soudem jeho zpracovatelka PhDr. Fabíková stvrdila jeho závěry a odvolala se na ně a v rámci hlavního líčení byla dvakrát osobně vyslechnuta. Při svém výslechu upřesnila, že nezjistila žádné okolnosti ani příznaky, které by ovlivňovaly obecnou věrohodnost poškozené. Absenci fabulace znalce vyvozuje na základě přímých výpovědí poškozené, zápisem ze šetření, ale i aplikací tzv. projektivního testu, kdy jsou

vyslýchanému kladeny otázky, na které nezná dopředu odpovědi. Znalkyně uzavírá, že v případě poškozené, je její psychika zahlcena negativními sexuálními obsahy, které jsou v jejím věku obvykle velice zřídka – jako příklad znalkyně uvádí, že při prezentaci neutrálního obrázku v podobě rozmazané inkoustové skvrny poškozená například uvádí, že se jedná „o hnusného chlapa sedícího si na penisu.“ Znalkyně uvádí, že vzhledem k tomu, že poškozená obžalovaného vnímala jako nevlastního otce, kterého si měla vzít její matka, matce rozhodně skutečnosti nesdělila, neboť měla za to, že by jí tím zkazila život. Vše měla přiznat až v momentě, kdy se obžalovaný začal ve svém hněvu obracet na matku poškozené a její sestry. Znalkyně též vysvětlila, že poškozená neměla ani jinou možnost sama se jednání obžalovaného bránit, neboť zde byla ze strany obžalovaného hrozba fyzického trestu spočívajícího v ranách opaskem na holé tělo. Znalkyně taktéž uvedla, že ke své matce má poškozená vztah kladný, což dokládá i aplikací projektivní metody, kdy poškozená své matce „přičarovala nesmrtelnost“ jako chtěnou vlastnost, a také proto, že jak znalkyně zjistila, obžalovaný stejné násilí páchal i na ní (matka poškozené znalkyni uvedla, že ji obžalovaný při sexu bil a týral), což znamená, že je s ní poškozená v současné době spíše „v koalici“. Znalkyně je toho názoru, že sexuální vyspělost a obeznámenost poškozené s touto tematikou je v souladu s jejím věkem, znalkyně nezjistila, že by poškozená měla mít zkušenost se sledováním porna či že by měla mít vlastní sexuální zkušenost. Znalkyně ovšem připouští výskyt syndromu CAN, tedy předčasné sexualizace dítěte, k tomu ale mělo dojít z opravdu traumatizujících zážitků, kdy v případě poškozené se na něm podílelo nepřiměřené fyzické týrání, psychické týrání spočívající např. v hrozbě zabít domácího mazlíčka (morčete) ze strany obžalovaného a konečně v sexuálním zneužívání. Taktéž se domnívá, že poškozená má rozumný názor na to, kdy se sexuálním životem začít, kdy uvádí, že v situaci, kdy bude velká a kdy bude mít někoho ráda. Po výslechu poškozené v rámci hlavního líčení (říjen 2016) znalkyně doplnila, že poškozená v poslední době trpěla vážnými depresemi, které byly léčeny ambulantně, ale ani silná antidepressiva nezabránila hospitalizaci poškozené v létě 2016 na dětské psychiatrii ve Fakultní nemocnici Motol. Od té doby poškozená užívá silné léky, které mají za následek její celkový útlum, což je důvod, proč si je v den soudního jednání neaplikovala. Z toho důvodu byla při své výpovědi plačtivá a měla třas ve všech končetinách. Jako důvod, proč poškozená před soudem odmítla k obviněním vypovídat (kromě felace), uvedla znalkyně, že by pro poškozenou bylo traumatizující se k tomu vracet. Znalkyně připomněla, že přestože nemá propouštěcí zprávu z psychiatrické kliniky, lze na základě dostupných informací konstatovat, že u poškozené došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy a vzhledem k tomu, že poškozená bere léky třikrát denně, a to v silné koncentraci, její poškození může být celoživotní. K možné nepříznivé rodinné situaci (vzhledem k tomu, že se rodina rozpadla), se znalkyně nechtěla vyjadřovat, neboť nemá potřebné informace. Dále zdůraznila, že útrapy, které poškozená zažila, neznamenají, že se již v životě nikdy nezasměje (v reakci na fotografie z facebookového profilu poškozené). Znalkyně též uvedla, že předmětné jednání může mít trvalý vliv na život poškozené, což může ovlivnit její osobnostní vývoj, emoční vývoj a její případné další vztahy. Zmírnění následků může být pak docíleno pouze dlouhodobým psychoterapeutickým působením.

Soud provedl i ve věci vypracovaný **znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie znalci Doc. PhDr. Janou Kocourkovou a MUDr. Jiřím Koutkem, PhD.**, z jehož závěrů vyplývá, že u poškozené mohlo v důsledku případného jednání obžalovaného dojít ke vzniku posttraumatické stresové poruchy a dále, že u poškozené se v souvislosti s vyšetřovanými událostmi rozvinula reaktivní posttraumatická symptomatika, která spočívá v úzkostně depresivních emočních stavech a v reaktivních poruchách adaptace, což se projevilo zhoršením školního prospěchu, vztahovými problémy uvnitř rodiny a obecně problémy v chování. Tato symptomatika měla rovněž negativní vliv na psychický vývoj poškozené a způsobila disharmonický vývoj osobnosti. Znalci uzavírají, že zatěžujícím faktorem byly nejen samy vyšetřované události, ale i vyšetřování samotné a rodinná situace, kdy dle závěru znalců poškozená pociťuje pocity viny ve vztahu k matce, která se důsledkem toho dostala do obtížné ekonomické situace. K hospitalizaci poškozené od června 2016 do srpna téhož roku došlo následkem opětovného vyšetřování případu, kdy stav poškozené byl diagnostikován jako posttraumatická stresová porucha. Znalec MUDr. Jiří Koutek při svém výsledku setrval na závěrech posudku a stvrdil je a zároveň před soudem doplnil, že podle jeho názoru, lze posttraumatickou stresovou poruchu simulovat jen obtížně a není to případ poškozené. Znalec připouští, že při její diagnóze musí být v potaz brány i faktory dědičné a dále pak i rodinná situace, která v případě poškozené mohla sehrát svoji roli. Znalec se domnívá, že poškozená se má šanci z omezení v běžném způsobu života, který spočívá v jejím horším školním průměru, než jsou její intelektové schopnosti, vymanit. Budoucí problémy v partnerském životě či sexuální oblasti nelze predikovat, protože zde bude záležet i na dalších aspektech jejího života. Poruchu označil jako středně závažnou, a to zejména s ohledem na to, že k jejímu vzniku došlo pro poškozenou ve formativním období. To však není v rozporu s druhem zábavy, který poškozená vyhledává ve volném čase. Znalec uzavřel, že trauma u poškozené je nepopíratelné, avšak které příčiny a faktory zaviniily posttraumatickou poruchu, se nedá s jistotou říci.

Soud provedl taktéž ve věci **nově vypracovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie a andrologie MUDr. Luďka Fialy, MBA**, v němž znalec konstatuje, že pokus o vaginální pohlavní styk mohl proběhnout mechanismem, jak uváděla poškozená, avšak s ohledem na bytí pozdní gynekologické vyšetření poškozené, je velmi málo pravděpodobné, že by při vaginálním pohlavním styku nedošlo k úplné nebo částečné ruptuře hymenu. Dále znalec konstatuje, že anální styk popisovaný poškozenou, aniž by došlo k fyzickému poranění konečníku či jeho okolí, je možný, ale málo pravděpodobný, neboť při nechtěné kohabitaci anální sex obvykle vyžaduje individuální přístup sexuálního partnera, určitou jemnost dotyku, případně použití nějakého druhu lubrikantu pro usnadnění přístupu penisu do rekta přes svěrač. V případech znásilnění jsou pak velmi často popisována nejrůznější poranění a v těchto případech lze očekávat, že může velmi snadno dojít k natržení svěrače, vzniku pohmožděnin, ať již v okolí řitního otvoru či na hýždích apod., případně také k natržení tkáně rekta nebo i vnitřnímu zranění s následným krvácením či poruchami defekace. Znalec dále nad rámec mj. uvádí, že ženy mohou při dráždění zevních rodidel, vaginy nebo klitorisu reagovat mj. povolením řitního svěrače, což nabízí následně i možnost análního

sexu, taková reakce je ale obvykle pozorovatelná v případech chtěného či žádaného sexu, většinou nikoli v případech spojených se sexem nechtěným nebo dokonce násilným.

Soud dále vycházel z následujících listinných a dalších ve věci provedených důkazů. Z **protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací ze dne 13. 6. 2014** je patrné, jak je dům v ulici xxx prostorově uspořádán – jedná se o rodinný dům, který má obytný suterén, přízemí a podkroví, přičemž v suterénu je umístěna garáž, tělocvična, koupelna s prádelnou, technická komora a kancelář obžalovaného, v přízemí domu je mj. obývací pokoj s kuchyňským koutem a balkónem, tři dětské pokoje a sociální zařízení a v podkroví se nachází ložnice, dětský pokoj a další sociální zařízení, ze **zprávy Dětského krizového centra, o.p.s. ze dne 6. 6. 2014** se podává, že dne 21. 5. 2014 tamní zařízení kontaktovala matka poškozené Z. E. F. z toho důvodu, aby se svěřila s tím, že její dcera M. přítele matky „vykouřila“ za peníze, kdy dále uvedla, že se nachází v obtížné životní situaci, neboť má s tímto přítelem tříletou dceru a společnou domácnost, která se nachází v nemovitosti ve vlastnictví přítele, ve které žijí ještě tři její dcery z předchozího vztahu; při úvodní konzultaci, která se odehrála o sedm dní později, z rozhovoru mj. vyplynulo, že mezi matkou poškozené a obžalovaným došlo k hádce, kdy následně za ní měla přijít její dcera M., že se s ní přítel nerozejde, neboť na něj něco má, a to, že přibližně před půl rokem za ní obžalovaný přišel, když si nechtěla ve svém pokoji uklízet, kdy jí nabídnul, že buď dostane čtyřicet ran páskem, nebo mu provede orální sex a dostane za něj finanční odměnu, což si poškozená zvolila jako možnost; ze zprávy dále vyplývá, že matka poškozené se opakovaně dotazovala na to, zda si obsah svého sdělení poškozená nevymyslela, neboť jí má za „báchorkáře;“ z vlastního rozhovoru s poškozenou se pak podává, že poškozená při prvním setkání spontánně sdělila, že jí měl její nevlastní otec nutit k felaci, a to i opakovaně, téma bylo ale podrobně mapováno až během druhého setkání – poprvé se tak mělo stát v koupelně, kde se nacházela spolu se svojí sestrou E., kdy jí měl jednak pobídnout, aby mu dala polibek na penis, a když toto odmítla, fyzicky ji k felaci donutil, kdy následně při tomto druhém setkání sdělila, že jí měl zasouvat penis do análního otvoru i do pochvy, kdy jednou se tak mělo stát v pokoji v patře a podruhé v přízemí jejich domu, to měla být v místnosti přítomna i malá E.; poškozená dále mluvila o nemístných sexuálních narážkách, které má obžalovaný jak na ni, tak na její sestry, sama mu prý ale dobrovolně intimní partie neukázala, on jí někdy odtáhl kalhoty i spodní prádlo a podíval se, z **lékařské zprávy poškozené ze dne 10. 6. 2014** vyplývá, že zevní genitál poškozené je bez známek traumatu, stejně tak jako je bez známek poranění hymen a konečník poškozené, ze **zprávy Úřadu Městské části Praha 15 ze dne 20. 10. 2014** se podává, že matka poškozené se s nezletilými dětmi odstěhovala z adresy xxx a nadále je hlášena na adrese xxx, okres Praha xxx, ze **zprávy Městského úřadu Černošice ze dne 20. 1. 2015** o poměrech v rodině poškozené je patrné, že matka s dcerami bydlí v xxx, kde mají trvale na návštěvě babičku, která jí vypomáhá s péčí o dcery a domácnost; obžalovaný má s dcerami zakázán styk, který dodržuje; ze zprávy je dále patrné, že obžalovaný pravděpodobně sleduje matku poškozené prostřednictvím sociálních sítí a dále že v rodině se situace konsolidovala, ze **zprávy Základní školy xxx ze dne 1. 6. 2015** se podává, že poškozená tuto školu začala navštěvovat v září 2014 a z počátku si našla mezi žákyněmi sedmé třídy několik kamarádek, v době vzniku zprávy komunikuje pouze se dvěma žákyněmi, dále že poškozená ve škole hodně chybí

a dle vyjádření matky do školy nechodí ráda, ve druhém pololetí měla z celkových 202 zameškaných hodin 18 hodin neomluvených, péči matky hodnotí třídní učitel poškozené jako dobrou, ze **zprávy o průběhu dohledu ze dne 11. 7. 2014, ze dne 21. 3. 2016 a ze dne 3. 8. 2016** se podává, že obžalovaný plní jak podmínky soudně stanoveného dohledu, tak předběžná opatření zákazu styku a zákazu vstupu, ze **scanů a fotografií z facebookového profilu poškozené**, na kterých je zachycena poškozená spolu s dalšími osobami ve věku jejímu blízkému, kterak se baví v tanečním klubu a dále prohlášení z facebookové zdi, která jsou sexuálně a generově zabarvené, ze **zprávy školní psycholožky xxx PhDr. Mgr. Jany Elen B., PhD.** se podává, že poškozená je v péči školního psychologa od 17. 1. 2017, kdy tuto potřebu iniciovalo vedení školy. S poškozenou jsou v jejím rámci realizovaná sezení, kdy tématem rozhovorů jsou konfliktní vztahy mezi sestrami a vztah k matce, který je v případě poškozené velmi ambivalentní a kolísavý. Poškozené bylo také doporučeno vyhledat psychoterapeutickou pomoc na samostatném pracovišti, kde by mělo docházet k systematické práci s traumatem, neboť toto není v prostředí školní poradny možné. Po nějaké době poškozená sdělila, že do Prahy na psychoterapii dojíždět nemůže, neboť na to nemají peníze. Během poslední konzultace poškozená sdělila, že si myslí, že nejlépe by jí bylo v dětském domově, neboť s matkou nejlépe vycházela, když byla poškozená hospitalizována ve FN Motol a matka za ní pouze dojížděla během návštěvních hodin. Poškozená taktéž vyjádřila přání poznat svého biologického otce, který byl devět let ve výkonu trestu odnětí svobody, kde dle sdělení matky má otec s poškozenou zakázán styk, z **lékařské zprávy psychiatra MUDr. et Mgr. Viktora H. ze dne 9. 5. 2017** je patrné, že poškozená trpí diagnózou posttraumatické stresové poruchy v terapii, pro což je medikována (zoloft 150 mg denně a quetiapin ½ denně), kdy léky užívá pravidelně a tuto medikaci vnímá pozitivně a z **opisu z Rejstříku trestů**, ze kterého je patrné, že obžalovaný má po jednom záznamu staršího data (jedná se o majetkovou trestnou činnost), který je však pro účely trestního řízení zahlazen.

Po shora provedeném dokazování, které bylo po částečném zrušení věci odvolacím soudem doplněno zejména o znalecké zkoumání osoby obžalovaného Roberta B. z pohledu sexuologického znalce MUDr. Luďkem Fialou, MBA a dále o výslech svědka Josefa M., listinnou výpověď před soudem již jednou slyšené Bc. Jitky S. a dále též o zprávu školní psycholožky PhDr. Mgr. Jany Elen B., PhD., lékařskou zprávu MUDr. et Mgr. Viktora H. a další listinné důkazy, dospěl soud k jednoznačnému závěru, že vina obžalovaného byla prokázána tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud ale oproti podané obžalobě vypustil ty projevy trestného jednání, které měly spočívat jednak v pokusu o vaginální pohlavní styk s poškozenou nezletilou M. A. F., jednak v dokonaném análním styku s touto poškozenou, a to z toho důvodu, že se ani po pečlivém zvážení všech důkazů nepodařily obžalovanému prokázat. K jejich vypuštění ze skutkového stavu došlo vzhledem k tomu, že byly státní zástupkyní zažalovány jako projevy trestného jednání skutku trvajících a nikoli jako jednotlivé útoky skutku pokračujících, kdy by bylo na místě pro ně obžalovaného obžaloby zprostit. Ve vztahu k

vypuštění pokusu o vaginální pohlavní styk soud vycházel z výpovědi samotné poškozené tak, jak byla učiněna v přípravném řízení, a které senát Městského soudu v Praze neuvěřil, a jejíž věrohodnost narušuje taktéž výpověď několika slyšených svědků (viz níže) a další skutečnosti (viz níže), neboť má za to, že nezletilá dívka ve věku třinácti let není schopna formulovat slovní spojení „dostat se pohlavním údem na kraj vagíny,“ neboť se vzhledem k její absenci zkušeností v této oblasti nejeví pravděpodobným, že poškozená by byla schopna rozeznat anatomický okraj tohoto orgánu. K tomu přistupuje též podezření soudu na to, že výpověď poškozené byla buď předem korigována dospělou osobou, která si je dobře vědoma, že takovýto pokus nemůže mít za následek rupturu hymenu, což spolehlivě vyloučí gynekologické vyšetření, jak se také v projednávaném případě stalo, nebo že poškozená byla způsobem vedení výslechu k tomuto scénáři prakticky dovedena (jak je patrné na jejím výslechu z přípravného řízení) za povrchní znalosti tematiky vzešlé ze sledování pornografických obsahů. Je totiž nezpochybnitelnou skutečností, že sama poškozená se o tomto jednání jednak sama nesvěřila žádnému ze svědků (viz níže), jednak při své výpovědi před soudem nebyla schopna tato obvinění zopakovat. K těmto závěrům soud došel, i přestože ve věci v posledně provedeném znaleckém zkoumání jeho zpracovatel MUDr. Luděk Fiala, MBA kategoricky nevyločil, že k žalovanému pokusu o vaginální pohlavní styk mohlo dojít způsobem, jakým to bylo podrobně popsáno v obžalobě Městského státního zastupitelství v Praze, neboť znalecké zkoumání bylo opřeno o čistě faktické skutečnosti, které poškozená podala, a úkolem znalce není na rozdíl od soudu hodnotit charakter její výpovědi jako celku. Co se týče vypuštění dalšího projevu trestného jednání spočívajícího v dokonaném análním styku, se soud již plně opřel o závěry znaleckého posudku téhož znalce, který téměř s určitostí vyloučil, že by dokonaný anální styk mohl proběhnout tak, jak je popsáno v obžalobě, a to z toho důvodu, že po jeho prodělání by poškozená utrpěla z vysokou mírou pravděpodobnosti spíše hraničící s jistotou poranění v oblasti konečníku, a která by též velice pravděpodobně vedla k bolestivým stavům či problémům s vyměšováním. K tomu soud dodává, že znalec opět došel k závěrům již ve věci vyjádřených znalci Prof. PhDr. Petrem Weissem, Ph.D. a Doc. MUDr. Petrem Zvěřinou, CS.c., a to že obžalovaný je heterosexuálně orientovaný jedinec, jehož xxx na podněty xxx je v pásmu normy, a který nevykazuje jakékoli reakce na pedofilní podněty, byť toto vzhledem k počínající vospělosti poškozené této skutečnosti ubírá na relevanci.

Zcela jiná situace však nastává v tom projevu trestného jednání, který spočíval jak v pobídnutí poškozené, aby obžalovanému dala na penis polibek, tak v následné žádosti o provedení felace za úplatu. Soud zde dospěl k závěru, že k prvnímu projevu došlo tak, že obžalovaný, který se nacházel v té době pod vlivem alkoholu, po příchodu z restaurace domů zcela neplánovaně vlezl do napuštěné vany, kde se v tu dobu koupala jeho biologická dcera E. I. spolu s poškozenou, kdy se obžalovaný do této vany posadil za svoje dítě, které mu spočinulo vsedě v klíně, zatímco poškozená seděla na opačném konci vany k obžalovanému čelem. Mezi ním a poškozenou následně došlo k rozhovoru o velikosti mužského penisu, kdy obžalovaný pro soud zcela uvěřitelně vypověděl, že tuto debatu započala sama poškozená, která obžalovanému řekla, že má velký penis, na což obžalovaný reagoval otázkou, kolik penisů vlastně poškozená viděla, kdy ta mu na to odpověděla, že mnoho, neboť se svojí starší sestrou sledují porno. Po tomto hovoru pak obžalovaný vznesl otázku, která ať byla míněna vážně či nikoli, posunula jeho dosavadní jednání do roviny trestněprávní, a kterou se poškozené dotázal, zda by

mu na jeho pohlavní úd nedala polibek. Na tuto otázku však poškozená zareagovala jako na pobídku, a penis obžalovaného namísto polibku vzala přímo do úst, kdy na tento pro obžalovaného patrně nečekaný projev náklonnosti obžalovaný zareagoval odmítavě a tento závadný stav ihned ukončil. To ovšem bohužel nic nemění na dalším trestněprávním projevu jeho jednání, k němuž došlo v přesně nezjištěném odstupu několika dnů či týdnů, když obžalovaný poškozené nabídl úplatu 500,- Kč za to, že se pokusí o felaci jeho penisu. Poškozená tuto nabídku skutečně přijala a o zmíněnou felaci se pokusila, což bylo ale opět z rozhodnutí obžalovaného předčasně ukončeno, a to vzhledem k tomu, že obžalovanému tento způsob sexuálního uspokojení nic neříkal. Obžalovaný popřel, že by při něm došlo k výronu jeho ejakulátu. Soud se proto ani v tomto projevu trestného jednání obžalovaného neztotožnil s verzí předloženou obžalobou, kde mimo to, že je zde tento projev popsán jako znásilnění, je uvedeno, že obžalovaný při tomto ejakuloval, a to především z toho důvodu, že soud je přesvědčen o tom, že poškozená byla k této výpovědi v přípravném řízení vyslychajícím dovedena. Jak soud shora uvedl, na základě provedených důkazů se při úvahách o skutkových otázkách vzhledem k nedůvěryhodnosti poškozené ztotožnil s výpovědí obžalovaného, který své jednání, jak mu soud uvěřil, plně doznal. Soud je toho názoru, že spolu s výpovědí obžalovaného je ve věci nejprůkaznějším důkazem zpráva Dětského krizového centra, o.p.s. ze dne 6. 6. 2014, ve které je popsáno, jak a s čím se na něj matka poškozené obrátila, a kde není řeč o žádném násilí či pohlavních stycích (a která dále obsahuje vůbec první rozhovor, který poškozená ve věci poskytla, kdy při prvním osobním kontaktu zmiňuje felaci za odměnu, zatímco anální a vaginální pohlavní styk přidává až při druhém setkání). Ostatně shodně (absence dalších projevů trestného jednání) vypovídá i svědkyně Bc. Jitka S., které se matka poškozené jako první svěřila. Byť se soud plně ztotožňuje s názorem opakovaně vyjádřeným státní zástupkyní v jejích závěrečných řečech, a tedy že důkazní situace je u sexuálně motivovaných trestných činů vždy velmi obtížná, a to vzhledem k absenci objektivního důkazu proti tvrzení obžalovaného a poškozené, a dále že tyto delikty jsou páčány často právě v prostředí rodiny, kdy celá řada svědků, ať už očitých či nepřímých, je na případu citově zainteresována a těchto důkazů je i tak velice pomálu, nesouhlasí již s tvrzením o průkaznosti jediného přímého důkazu, který svědčí o vině obžalovaného, a který spočívá ve výpovědi poškozené M. A. F., a který je dle názoru obžaloby podepřen znaleckým posudkem a výpovědí znalkyně PhDr. Fabíkové, která průkaznost tvrzení poškozené dokládá provedením několika psychologických testů, které však nikterak nesouvisejí s předmětem obvinění, a které mají potvrdit tu skutečnost, že poškozená si ve své výpovědi nevymýšlí, neříká naučené věty a mluví pravdu. Soud se dále neztotožnil s názorem, že verzi obžaloby podporují výpovědi nezletilých kamarádek poškozené, kdy je naopak zcela opačného názoru, neboť ve svých výpovědích před soudem tyto svědkyně – Dominika S., Nikola K. a Barbora K., kterým se poškozená měla svěřit s tím, že ji obžalovaný znásilnil, shodně vypověděly, že poškozená nebyla nijak konkrétní a nikdy neuvedla žádné podrobnosti. Tyto výpovědi jsou také často vnitřně rozporné (svědkyně Barbora K.)

či se liší v přípravném řízení a v řízení před soudem (svědkyně Dominika S.). Stejně tak před soudem vypovídala sama poškozená, která se přímo zmínila jen o felaci za odměnu, k dalším skutečnostem se sama nechtěla vyjadřovat. Tak se ovšem nestalo během její výpovědi učiněné v přípravném řízení. Když se soud zabýval její povahou, je nucen konstatovat, že poškozená opět zcela spontánně vypovídá k projevu jednání obžalovaného týkajícího se incidentu ve vaně a následně i o felaci za odměnu, zatímco do dalších projevů trestného jednání obžalovaného spočívajících v pokusu o vaginální pohlavní styk a v dokonaném análním styku je dle názoru soudu otázkami vyslyšajícího přímo navedena (prakticky ale opakuje scénář z dětského krizového centra). Zatímco ze závěrů znaleckého zkoumání PhDr. Fabíkové vyplynulo, že obecná věrohodnost poškozené je plně zachovalá, tuto před soudem zpochybnilo hned několik ve věci slyšených svědků. Jedná se zejména o dětskou přítelkyni poškozené – svědkyni Nikolu K., dále o matku této svědkyně Zuzanu K., když toto ve svém výslechu před soudem připustila i Dominika S., která je přitom jedním z korunních svědků obžaloby a dále i svědek Josef M. K tomuto konstatování přispívají další skutečnosti vzešlé z provedeného dokazování – a to konkrétně výpověď svědkyně Bc. Jitky S., která byla jak před soudem slyšena osobně, tak následně sama soudu zaslala svou písemně sepsanou výpověď, která mnohé již vyřčené zpřesňovala. Nutno podotknout, že tato svědkyně se ve vztahu k obžalovanému nedopustila křivé výpovědi, ale s odstupem času (říjen 2016 a červen 2017) k proběhnutým událostem zaujala jiný postoj, což chtěla soudu sdělit – jednak při svém osobním slyšení vyjádřila pochybnosti nad tím, jak v domě ve xxx mohlo docházet k násilí ze strany obžalovaného, když byli ostatní členové rodiny doma, a to vzhledem k dispozičnímu řešení nemovitosti, jednak odhalila mnoho ze zákulisí případu, a to jmenovitě stran chování matky poškozené Z. E. F., které nenasvědčovalo tomu, že na její dceři bylo spácháno násilí tohoto charakteru. Na rodinnou situaci nabízí hlubší pohled i listinný důkaz v podobě zprávy dětské psychologičky PhDr. Mgr. Jany Elen B., PhD., která taktéž podhaluje problematický vztah poškozené s její matkou.

S ohledem na výše uvedené soud nejen, že jak již popsal shora, vypustil celé dva projevy trestného jednání obžalovaného, ale zbývající projev dle doznání samotného obžalovaného pozměnil tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, a dále vzhledem k neprokázanému násilí či jeho pohrůžky, toto jednání právně překvalifikoval ze zločinu znásilnění podle ust. § 185 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku na zločin pohlavního zneužití dle ust. § 187 odst. 2 tr. zákoníku. Soudu se nepodařilo prokázat, že by obžalovaný na poškozené felaci vynutil násilím, a to i za skutečnosti, že poškozená se v jedné ze svých výpovědí zmiňovala o tom, že dostala od obžalovaného na výběr, že buď mu provede felaci za odměnu 500,- Kč, nebo že dostane 50 ran páskem za úklid pokoje – tedy o pohrůžce bezprostředního násilí, která by danou právní kvalifikaci zdůvodňovala. Soud zde připomíná zásadu *in dubio pro reo*, jejíž aplikaci měl v tomto případě na paměti, neboť z jeho pohledu jinak nevěrohodné poškozené nemá ani zde důvod uvěřit. Soud se na tomto místě zabýval též výskytem posttraumatické stresové poruchy u poškozené jakožto k možné okolnosti použití vyšší trestní sazby (§ 187 odst. 3 tr. zákoníku), k jejímuž rozvoji u poškozené došlo přibližně do dvou let od inkriminované doby, ale po zvážení širších okolností případu neshledal existenci

přímé příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného, jak je popsáno shora, a jejím vznikem. Poškozená byla v době, kdy došlo k jejímu rozvoji, vystavena celé řadě stresových faktorů a zátěžových situací, samotné trestní řízení nevyjímaje, stejně tak, jako zátěže z let minulých – skutečné povolání její matky, trestní minulost jejího biologického otce a převážná část jejího dětství v neúplné rodině, nemohly přispět k její psychické pohodě a mohly se na jejím rozvoji být nepřímo podílet.

Obžalovaný svým jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku naplnil jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní spočívající v jeho úmyslném zavinění ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem, a tento svým jednáním porušil, všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití dle ust. § 187 odst. 2 tr. zákoníku, když vybitnutím k políbení penisu a následně nabídce o provedení felace za úplatu pohlavně zneužil dítě mladší 15 let svěřené jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu. V pohlavním zneužití provedeném jiným způsobem než souloží je potřeba spatřovat intenzivnější zásah do pohlavní sféry poškozené, jež je v širším pojetí považována za pohlavní styk, kdy za pohlavní styk je nutno považovat zejména shora předmětný orální styk či líbání přirození, a kdy k naplnění znaků objektivní stránky není potřeba, aby došlo k pohlavnímu ukojení pachatele [srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník (EVK). § 187. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1859]. Objektem tohoto trestného činu, který obžalovaný svým jednáním prokazatelně porušil, když jeho jednání přispělo k předčasné sexuální iniciaci poškozené, je tělesný a mravní vývoj osob mladších 15 let (dětí), tedy jejich ochrana před jakýmkoli útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost, přičemž zde není rozhodná sexuální preference pachatele, tudíž není rozhodné, zda tato trpí pedofilií (srov. tamtéž). V jednání obžalovaného je potřeba spatřovat naplnění okolnosti zvláště přitěžující (§ 187 odst. 2), neboť obžalovaný se shora uvedeného jednání dopustil jako druh matky poškozené žijící s poškozenou ve společné domácnosti, která pokud s ním byla o samotě, byla svěřena jeho doзору, a to dále za zneužití její závislosti, kdy poškozená dala obžalovanému nejméně ve druhém projevu trestného jednání k tomuto jednání spočívajícím v pohlavním zneužití souhlas pod psychickým nátlakem vyplývajícím z poměru obžalovaného jako osoby dozorující nad poškozenou (srov. tamtéž). Soud v jednání obžalovaného shledal taktéž trestněprávně relevantní míru společenské škodlivosti ve smyslu ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud jak chování obžalovaného, jeho osobním a majetkovým poměrům, tak k povaze a závažnosti jím spáchané trestné činnosti. Oba trestné činy spáchané obžalovaným jsou svou povahou úmyslné, obžalovaný se jich tedy dopouštěl vědomě a záměrně s úmyslem dosáhnout jimi předvídaného následku (soud zde ukládá trest i za přečin nedovoleného ozbrojování podle ust. § 279 odst. 3 tr. zákoníku z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2016, sp. zn. 56 T 2/2015 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 2. 2017, sp. zn. 2 To 7/2017). Závažnost jeho trestné činnosti pak spatřuje zejména v tom, že se v projednávaném případě tohoto jednání, které

v jednom případě vykazuje rysy zločinu, obrací proti osobě, jejíž psychický a sociální vývoj není završen, a jehož následky si tato ponese do budoucího života. Soud obžalovanému uložil trest podle zásad pro ukládání úhrnného trestu za trestný čin přísněji trestný, a to jeden rok nad spodní hranicí zákonné trestní sazby pro tento trestný čin stanovené. Zde je však nutné uvést, že ve výši uloženého trestu byla zohledněna i délka trestního řízení, které ke dni vyhlášení rozsudku trvá déle než tři roky. Soud vzal v potaz i skutečnosti obžalovanému polehčující, mezi které patří jeho vystupování před orgány činnými v trestním řízení, jeho bezproblémová spolupráce s probačním úředníkem v rámci nahrazení vazby jeho dohledem, stejně tak jako bezvadné dodržování předběžných opatření zákazu styku a zákazu vstupu. Jako polehčující okolnost vnímá soud i doznání obžalovaného a pro účely rozhodování o trestu jeho zachovalou trestní minulost a taktéž zejména před soudem několikrát vyjádřenou lítost obžalovaného nad vlastními činy. Přitěžujících okolností nebylo shledáno. Vzhledem k tomu, že má soud za to, že výchovné působení na obžalovaného vykonalo i trestní řízení *per se*, uložil trest odnětí svobody v trvání 3 let jako podmíněný s maximální možnou zkušební dobou v trvání 5 let. Vedle tohoto trestu byl obžalovanému taktéž uložen trest propadnutí věci – vztahující se k věcem specifikovaným ve výroku tohoto rozsudku, a to podle zásad uvedených v ust. § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku vzhledem ke spáchanému přečinu nedovoleného ozbrojování podle ust. § 279 odst. 3 tr. zákoníku.

K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená M. A. F. se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 800 000,- Kč. Nárok je blíže specifikován podáním ze dne 19. 6. 2015, které je doloženo lékařskou zprávou MUDr. L. B. z Fakultní nemocnice v Motole ze dne 9. 6. 2015, ve které se konstatuje, že poškozená vykazuje známky posttraumatické stresové poruchy, která se projevuje zejména v oblasti poruch chování a dále, že poškozená se cítí ohrožená byť i běžnými situacemi, je předrážděná a obtížně hledá svou vlastní cenu, což komplikuje její blízké vztahy, které tak nemůže využít ke své stabilizaci a dále, že vzhledem k charakteru traumatu lze očekávat dlouhodobě nepříznivé důsledky jak na zdravotní stav poškozené, tak na její vztahy obecně. Nárok je ze strany poškozené dále mj. odůvodněn konstatováním, že obžalovaný svými činy brutálně a velice závažně zasáhl do dosavadního života poškozené, který zcela změnil, kdy tento důsledek se projevuje v neurotických poruchách a celkové duševní nepohodě, která poškozené bude i do budoucna bránit v navazování intimních vztahů a celkově prožité trauma bude ovlivňovat její další život. Nárokováná výše nemajetkové újmy není nijak přesněji zdůvodněna, je ale mj. konstatováno toliko toto, že je nepochybné, že při posuzování dostatečnosti morální satisfakce je nutné zohlednit zejména intenzitu zásahu škůdce a trvání a rozsah nepříznivých následků a dále, že z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný zasáhl jak vůči osobní integritě poškozené, tak i do její svobody v pohlavním životě, a to za situace, kdy poškozená byla absolutně sexuálně nezkušená a nevyzrálá, kdy tak navíc učinil dosti brutálním způsobem a vzhledem k tomu, že se sexuální ataky opakovaly, je nepochybné, že následky v osobnostní sféře poškozené budou mít dlouhodobý charakter a nelze zcela vyloučit ani následky trvalé. Intenzita dopadu opakovaného znásilnění, kdy došlo vážným způsobem ke snížení důstojnosti poškozené má

za následek vznik újmy v té nejintimnější oblasti, kterou poškozená vnímá jako velmi závažnou.

Poškozený je mj. oprávněn navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu (nebo vydání bezdůvodného obohacení), jež byla poškozenému trestným činem způsobena (§ 43 odst. 3 tr. řádu). Zatímco majetkovou škodou se pro účely trestního řízení rozumí jen skutečně vzniklá škoda, kterou lze vyjádřit v penězích, kdy z hlediska její výše bude významné její vyčíslení poškozeným zejména na základě odborného vyjádření či znaleckého posudku, nemajetková újma je pak příkořím, které se projevuje jinde než na majetku poškozeného (byť i zde se může nepřímo projevit), a které může mít dle povahy věci různý charakter – z hlediska dotčené trestné činnosti se může zejména jednat o zásah do psychiky poškozené a s tím související intimní sféry či do rodinných a společenských vztahů (srov. Šámal, P. a kol. Trestní řád I, II, III, Komentář. 7. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 506 - 535).

V rámci adhezního řízení je třeba vycházet z úpravy obsažené v zákoně č. 89/2012 Sb., občanském zákoníku, kdy v případě řádně a včas uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích, je soud nejprve povinen zkoumat, zda poškozená utrpěla nemajetkovou újmu ve smyslu ust. § 2894 odst. 2 obč. zákoníku, která vznikla poškozené v důsledku trestné činnosti obžalovaného, vůči němuž byl tento nárok uplatněn. Pakliže se tak stalo, je soud dále povinen zkoumat, zda způsobená újma nemůže být odčiněna přiměřeným zadostiučiněním, kdy toto musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy (§ 2951 odst. 2 obč. zákoníku) (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2013, sp. zn. 8 Tdo 46/2013).

Zjistí-li soud, že jsou dány předpoklady pro odčinění nemajetkové újmy v penězích, posoudí otázku její výše s ohledem na konkrétní případ. Přestože je výše přiměřeného zadostiučinění na volném soudním uvážení, musí soud vycházet z úplného skutkového stavu a v jeho rámci volit konkrétní a přezkoumatelná hlediska (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 10. 2003, sp. zn. 30 Cdo 2005/2003).

Po zvážení všech okolností případu soud uzavřel, že v daném případě nemůže být přiměřeného zadostiučinění dosaženo jiným způsobem, než poskytnutím jeho peněžitého ekvivalentu. V posuzovaném případě nejsou pochybnosti o míře zavinění obžalovaného jako původce zásahu, byť první projev jednání mohl být ovlivněn jistou „provokací“ ze strany poškozené, což je ale vzhledem k postavení obžalovaného ve vztahu k poškozené jako druha matky obývající s poškozenou společnou domácnost, zcela nerelevantní. Obžalovaný jako dospělá osoba, jejímž dozoru bylo svěřeno dítě mladší 15 let, měl vzhledem k této skutečnosti ještě s větší naléhavostí dbát o to, aby takový projev poškozené usměrnil a o jeho nevhodnosti ji nadto poučil. Soud vzal při určování výše nemajetkové újmy v penězích v potaz i princip proporcionality, když má za to, že prisouzená částka ve výši 200 000,- Kč je plně v souladu s podílem obžalovaného na újmě poškozené spočívající v posttraumatické stresové poruše, která i v důsledku jeho jednání, byť ne výlučně,

poškozené vznikla (stejně tak s přihlédnutím k současným majetkovým poměrům obžalovaného). Soud při určení výše nemajetkové újmy vycházel zejména ze současného zdravotního stavu poškozené, který zjišťoval ze zprávy MUDr. et. Mgr. Viktora H. a dále i ze zprávy školní psychologky xxx PhDr. Mgr. Jany Elen B., PhD., opíraje se přitom o znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie vypracovaný znalci Doc. PhDr. Janou Kocourkovou a MUDr. Jiřím Koutkem, PhD. Soud při stanovení výše náhrady nemajetkové újmy vycházel z požadavku poškozené na 800 000,- Kč, který však nepovažoval za opodstatněný v celé své výši. K tomu jej vedla zejména ta skutečnost, že po provedeném dokazování došlo k vypuštění dvou projevů žalovaného trestného jednání (a to navíc těch vážnějších), dále i z toho důvodu, že příčinná souvislost mezi trestným jednáním obžalovaného a současnou diagnózou poškozené spočívající v posttraumatické stresové poruše, je dána nikoli výlučně (vznik posttraumatické stresové poruchy je dle názoru soudu vzhledem k před soudem prokázanému skutkovému stavu v případě poškozené dán i celou řadou dalších faktorů viz shora).

S ohledem na skutečnost, že nárok poškozené soud přiznal jen z části, co do jeho zbytku (částky 600 000,- Kč) odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do osmi /8/ dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného. Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v ust. § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout státní zástupce, který je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout i zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Rozsudek může odvoláním napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, vytýkány. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený

možnost požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody; žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V řízení vedeném proti obviněnému jako proti uprchlému má obviněný právo v případě, že pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, podat návrh do osmi dnů od doručení rozsudku, aby soud prvního stupně odsuzující rozsudek zrušil a v rozsahu dle ustanovení § 306a odst. 1 tr. ř. se hlavní líčení provede znovu.

V Praze dne 29. června 2017

Mgr. Stanislav Králík v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Blanka Křížková